

Sardský věk církve

¹ ... krále. Můj bratr mi právě řekl, že tady jsou... že tyto kapesníky jsou pro někoho, kdo umírá na rakovinu, a tak se za ně za okamžik budeme modlit. [Bratr Neville říká: „Na druhé straně jsou dvě prosby.“] Dvě prosby? V pořádku. Dobře. Položím je sem, abych se také pomodlil i za ně.

A pak někdo podal poznámku, šel kolem a podal poznámku na... ohledně zítřejších bohoslužeb. Ti z vás, kteří tu jsou na návštěvě, byli bychom tuze rádi, kdybyste sem mohli přijít odpoledne. Zítra ve dvě hodiny odpoledne tu budou mít bohoslužbu, kde se bude přehrávat pásek. Pokud nejste zaneprázdněni, budou... bude se přehrávat jedno z těch poselství, které jste ještě nikdy neslyšeli, a budeme mít modlitební shromáždění, a očekáváme prostě, že zítra ve dvě hodiny odpoledne budeme mít dobrý čas. Bude to pro mě dost rušný čas, protože zítra, rozumíte, musím vzít nedělní ráno a také nedělní večer a také zítřek večer, a celou tu historii těchto církví.

A teď, v neděli ráno, bude-li vůle Páně, očekáváme skvělý čas, protože nedělní ráno bude tak trochu *neobvyklé*... V sobotu večer bude Laodicejský věk církve, ale v neděli ráno chci vzít spící pannu a vzkříšení, a 144 000, a všechny ty malé uvolněné konce, které vážou toto poselství dohromady — v neděli ráno.

² Bohoslužby budou začínat v devět hodin. Souhlasí to, pastore? V devět hodin v neděli ráno, aby... chceme vzít všechny tyto věci jako: co se stane se spící pannou? A co se stane s moudrou pannou? A kdy se vrátí? Nebo kde se zjeví těch 144 000? A mnoho takových věcí, pro nedělní ráno, abychom se to pokusili provázat do jednoho celku — což souvisí bezprostředně s tímto poselstvím a pak v neděli večer vezmeme toho posledního velkého anděla a to poselství k Laodiceji — v neděli večer, dá-li Pán.

³ A teď... zítra odpoledne tu tedy bude bohoslužba, bohoslužba, kde se bude přehrávat pásek. Bratr Gene mi právě pověděl, že budou... že začneme ve dvě hodiny zítra odpoledne. A ti z vás, kteří by chtěli slyšet ta poselství a budou se modlit u oltáře, ti z vás, kteří hledají Ducha svatého nebo něco jiného — bude to nádherný čas. Modlitebna je pěkná a vyhrátá, otevřená a připravená pro kohokoliv, v kterékoli době, kdo sem chce přijít a modlit se a hledat Pána. Modlitebna je otevřená ke

službě a my vás budeme očekávat. Vezměte to takhle — očekáváme na vás zítra odpoledne.

Nebo kdykoliv jindy, kdy se chcete přijít do modlitebny modlit, no, ona je vždy připravena. A kdyby se stalo, že by dveře byly zamčené nebo něco takového, hned tady naproti bydlí můj bratr, který je zdejším hlídačem... Myslím si, že to je číslo 411. Myslím, že... nebo 811. 811, něco kolem... hned na rohu za modlitebnou. 811. Nebo jeho manželka bude mít klíč, pokud přivřou oboje dveře a ony se uzamknou. Ale oni je nechávají otevřené. Možná budou otevřené od rána, a po večerní bohoslužbě jsou zamčené, abychom předešli tomu, aby tu nepobíhaly děti, víte, a nerozbily okna a tak dále. Víte, jaké jsou děti, a zejména v této době. A tak my ji kvůli tomu zamykáme.

Nemáme rádi, když jsou v modlitebně v kterémkoliv čase dveře zavřené. Možná, až ji přestavíme, tak to uděláme jinak, a někdo tu bude moci být celou dobu, aby lidé mohli přicházet dovnitř a modlit se a hledat uzdravení, hledat Ducha svatého. Ti z vás, kteří nemáte Ducha svatého, přijďte a zůstaňte tady. Zůstaňte třeba celou noc, pokud chcete. Prostě zůstaňte, dokud Ho neobdržíte.

Kdo to tady před chvilkou zpíval „Bůh všude kolem mne, a Bůh všude“? Pomyslel jsem si, že přišlo vytržení. Rozhlížel jsem se a díval se, jestli tam jsou všichni. Bylo to opravdu nádherné. Vážím si toho. Mohli bychom se u toho trochu zdržet, téměř kdykoliv. Ano, přátelé. Vešel jsem dovnitř právě včas, abych to mohl uslyšet. Zmeškal jsem všechn ten dobrý zpěv v těchto shromážděních, protože jsem si myslel, že snad...

⁴ Ó, jsem prostě... tak zaneprázdněn. Víte, jak to je. Lidé přilétávají letadlem, přijíždějí vlakem, a pomocí... Člověk nikdy neví, rozumíte, protože se to dozvídáme po telefonu. Musíte za nimi zajet, setkat se s nimi a pomodlit se za ně, v každé situaci. Děje se to prostě neustále. A pak se také snažím studovat, a to je pak docela problematické. Ale jsme vždycky šťastní, když se můžeme setkávat s lidmi a dělat pro ně to, co je v našich silách, protože to je naše... Jsme veřejnými služebníky Pána Ježíše Krista pro Jeho lid v tomto čase. Rádi bychom udělali ještě víc než to, co děláme, ale nejsme schopni.

⁵ Dnes ráno se sem přiřítíl nějaký kazatel, nervově zhroucený, prostě rozbitý na kusy. Skvělý muž. A právě kvůli tomu, že byl... prostě se přepracoval. Chtěl vstát a v tom pokoji stála jeho malá dcerka. Začala se točit. Měla na sobě červené pyžamo. Řekl, že ta poslední věc, kterou si pamatuje, je nějaká červená tečka, která takhle procházela kolem

a dokola a dokola, dokola. Zhroutil se, rozumíte. A tak oni s ním hned přispěchali.

⁶ A tak to je prostě přepracování, rozumíte. Pamatujte, že máte tělo. A my si myslíme, že celá ta zátěž leží na nás. Ale víte, Bůh má služebníky všude, aby se starali o některé z těchto věcí, a tak my prostě děláme to nejlepší, co můžeme. Ale laskavý kazatel, ten se snaží v těchto posledních dnech pro svého Pána udělat všechno, co jen může. Jistě... A Pán ho vysvobodil, přivedl ho rovnou zpět do normálního stavu, do pořádku, a on odjížděl s radostí.

⁷ Ó, dnes se stala velká věc. Nechci o těch věcech začít mluvit, ale... víte, řekl jsem mé manželce, řekl jsem: „Někdo sem přijde. Bude to malý podsaditý muž, s tmavými vlasy a očima. On přečte tento nadpis a začne... Ale ty ho zavolej, rozumíš,“ řekl jsem, „protože Pán má pro něj poselství.“ Postavil jsem se, abych otevřel Bibli a řekl jsem: „Položím tyhle věci sem, abys viděla, že to je přesně to, co Pán od něj očekává.“

⁸ Před osmi lety nějaký Polák z Polska, on vyrostl v Polsku, a během shromáždění přišel k pódiu. A oni řekli... nebo Duch svatý na něj pohleděl a řekl mu: „Ty jsi jenom zmatený.“ To způsobuje... On si myslel, že jsem to řekl já, ale to řekl Duch svatý. A to se ho drželo po celou dobu, a nakonec ho to minulý večer přivedlo z Kansas City do této budovy. A pak z toho byl skutečně zmatený, když uslyšel o tom vodním křtu. Šel do svého hotelu a Duch svatý řekl: „Vstaň a jdi tam.“

A někdo chtěl jít s ním, ale on to odmítl, protože v tom vidění přišel sám, rozumíte. A tak... a jako gentleman, když přečetl ten nápis, se otočil a začal odcházet. A moje žena ho oslovila a já jsem přišel ke dveřím. Řekl jsem: „To je on. Ať jde dovnitř.“

On se zeptal: „Co mám dělat?“ A potom, když to uviděl, řekl: „Ó, teď to vidím.“

⁹ Řekl jsem: „Chtěl jsem ti to ukázat, aby ses to dozvěděl, rozumíš.“ Řekl jsem: „Pán mi pověděl, že jsi na cestě. Ty ses Ho ptal...“ řekl jsem: „Tady je to místo Písma. Hned tady si to přečti, než půjdeš dál.“ No, on tu je, aby teď byl pokřtěn ve jménu Ježíše Krista. Možná tady, nakolik vím, právě sedí. Jsi tady, bratře? Bratr, bratr z Polska? Ano, tam vzadu v rohu. Zvedni ruku, aby tě viděli. Dobře.

¹⁰ Vidíte, Duch svatý... To se prostě děje neustále. Mnoho lidí si myslí, že vidění přicházejí jenom na pódiu. Ó, tato věc to nezpůsobuje. Co ty na to, bratře Leo? To je prostě všude, rozumíte. No, tohle je ta menší část z toho, tady. Tady se děje něco málo z toho. Ale tam... kde to

probíhá dnem a nocí, rozumíte. Zeptejte se mé manželky a těch ostatních, a tady vzadu mého souseda, bratra Wooda, a všech těch, kteří jsou kolem. Ó, to, co se děje tady, to je ta menší část. Ale ta větší část se děje tam. Tedy, nebyla z toho řečena ani polovina.

Ó, mám z toho takovou radost, když si uvědomuji, že náš Pán brzy přijde a my pak s Ním budeme na věky. Ne na věky, ale po celou věčnost — po celou věčnost.

¹¹ Tedy, bude-li Pán chtít, myslím, že to je osmnáctého, v neděli za týden. V neděli za týden osmnáctého. Prožíval jsem hrozný boj. Satan mi chtěl vnutit tu chřípku, která tady v okolí řádí. A já jsem mu to vracel, a on mi to znovu dával, a já jsem mu to vracel. A tak jsem dost zápasil. A tak příští týden bude snad ten boj za námi.

A pak, když bude Pán chtít, do další neděle osmnáctého se budeme snažit zařadit nějakou bohoslužbu s modlitbou za nemocné, protože oni... Ty věci narůstají a hromadí se, a my se skutečně ty mimořádné případy snažíme vyřešit tak rychle, jak jen můžeme, hodiny... celou noc a všechno co... přicházejí a odcházejí. A tak osmnáctého budeme mít regulérní bohoslužbu s uzdravením, a jestli máte někoho z vašich milovaných, kteří chtějí, abychom se za ně modlili, vezměte je a v tu dobu je přiveďte.

¹² Tedy, mnozí lidé z Jeffersonville mi říkali, že aby se sem dostali, přicházejí už brzy, kolem páté hodiny. Říkali, že už nebylo místo ani na zaparkování auta, ani místo k sedění. A tak oni... řekl jsem: „No, to jsou naši hosté, bratři ze všech stran. Lidé, mnozí kazatelé,“ řekl jsem, „oni na nauku o této věci spoléhají.“

A my se jen snažíme dotknout pouze těch hlavních věcí; a pak trochu později, no, budeme to mít v knižní verzi, abyste si to mohli přečíst. A bude k tomu něco dodáno, protože po večerech... Všimli jste si v průběhu posledních několika večerů, že jsem se snažil šetřit svůj hlas, rozumíte, kvůli tomu velkému vyvrcholení; to je to, co chci vidět — kde to zjevení Krista bude představeno v tomto věku, rozumíte, o tom, čím to je.

A teď, předtím, než začneme číst místa Písma... A vím, že zítra je velký nákupní den a že si musíme nakoupit potraviny na sobotní večer a musíme to stihnout v sobotu odpoledne nebo v sobotu dopoledne, tak nebo tak, abychom mohli mít v sobotu večer volno a mohli přijít do modlitebny. A tak se vás dnes večer pokusíme pustit brzy, abyste zítra nebyli moc unavení a mohli si všechno obstarat a mohli se pak

odpoledne vrátit na bohoslužbu se zdejšími bratry, kteří budou přehrávat pásek, a také na zítřejší večer. A teď, pokud můžete, mohli bychom se na chvíli postavit k modlitbě?

Jsem zvědav, předtím než se pomodlíme, jestli je tu někdo, kdo má nějakou zvláštní potřebu, za kterou by chtěl, abychom se pomodlili? Pokud to dáte na vědomí zdvižením ruky, Bůh to vidí. Teď bratři vidíte, jestli jsme nebo nejsme světem v nouzi. Podle mého odhadu devadesát pět nebo devadesát osm procent shromážděných zvedlo ruce, aby... No, pamatujte, že vy se nemůžete ani pohnout, aniž by o tom Bůh nevěděl, rozumíte. On znal vaše záměry, On věděl, oč jste prosili. Skloňme své hlavy.

¹³ Milostivý nebeský Otče, přistupujeme dnes večer ke Tvé svatosti, ke Tvému trůnu, skrze Tvé zaslíbení, které jsi vyslovil, že Ty vyslyšíš; a že pokud budeme věřit, dáš nám to, o co jsme prosili. A my vyznáváme všechny naše špatnosti.

Uvědomujeme si, Pane, že nejsme hodni žádného z Tvých požehnání. Jsme nehodní. Jsme naprosto nehodní. A nepřicházíme, jako bychom byli hodní nebo jako bychom udělali něco velkého. Ó, Otče, když se díváme na Golgotu, to z nás odstraňuje veškeré velikášství. Neznáme nic kromě Krista, a to toho ukřižovaného.

¹⁴ A pak, když vidíme, že On povstal na třetí den podle Písem k našemu ospravedlnění a vrátil se o čtyřicet dnů později ve formě Ducha svatého, aby s námi přebýval až do svého viditelného zjevení se na oblacích na konci času... A my vidíme, že konečný čas se teď skutečně rychle blíží. A jsme, Pane, těmi nejšťastnějšími lidmi, protože Tys nám dal tuto velikou výsadu.

¹⁵ Jsem tak vděčný, Otče, že toto poslouchající publikum sedí se skloněnými srdci a klidně poslouchají. A pak, Pane, prosím, abys posvětil pro tento večer mé rty, a pro každý další a pokaždé, když přistoupím ke Tvé kazatelně, abych mluvil ke Tvému lidu, protože, Pane, nedovol mi nikdy říct něco špatného.

¹⁶ Ty máš stále moc zavřít ústa, jak jsi to udělal v té jámě se lvy v případě Daniela. A kdybych měl někdy říct něco, co není podle Tvé vůle, zavři má ústa, Pane, abych to neřekl. Odkloň moje myšlenky. Umísti mě na správnou dráhu, Pane, kde nebudu mluvit nic jiného než pravdu. Protože si uvědomuji, že v tom velkém dni, budou tito lidé tam nahoře očekávat na... budou očekávat na základě té služby, jak jsem jim kázal.

Pokud přijdeš vzít kteroukoli z Tvých hvězd a Tvých andělů, Tvých kazatelů, Tvých služebníků, oni budou muset být vzati na přetřes na základě těchto poselství, která jsme tady kázali. Ty je za to budeš brát k zodpovědnosti — Tvé služebníky.

17 A teď, Otče, prosím, abys dovolil mluvit Duchu svatému a ne člověku. Obřež naše srdce, abychom Jej mohli slyšet. Já budu poslouchat, Otče. Prosím, abys uzdravil nemocné a postižené. A všechny lidi, kteří jsou kdekoli v nouzi, ať je s nimi Tvoje milost a milosrdenství. Vyslyš každou prosbu, která byla dnes večer dána na vědomí zvednutím ruky.

Po celém národě, zatímco mnozí další strádají, i ti, které reprezentují tyto kapesníky a tyto prosby, které tu leží pod mou rukou, ať dá Duch svatý odpověď, Otče, a uzdraví ty nemocné. Mluv k nám teď skrze Tvé psané Slovo, skrze Ducha svatého, prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit. (Dnes večer je tu v modlitebně trochu teplo.)

18 Blíží se ten velký Laodicejský církevní věk, a dnes večer přistupujeme k dalšímu významnému věku církve, který bude tím pátým věkem církve. Zabývali jsme se prvním věkem církve, což byl Efez. Mohu to tady na začátek znovu přečíst. Ony byly všechny zapsány, a tak bych je rád znovu přečetl pro vás, kteří byste si to chtěli ve svých zápisnicích ověřit.

Zjevení 2:4, 7

19 Prvním věkem církve byl Efezský věk církve, od roku 55 do roku 170; tou hvězdou byl Pavel a byl to první věk církve. „Skutky bez lásky,“ to byla Boží stížnost. A odměnou byl strom života.

Zjevení 2:9, 10

20 Druhý věk církve byl 170 až 312; poslem toho dne byl Ireneus. A stížností byla pronásl... bylo to soužení a pronásledovaná církev; odměnou byla koruna života.

Zjevení 2:13, 14, 17

21 Třetím věkem církve byl Pergamon a poslem k této církvi byl svatý Martin. Církevní věk trval od roku 312 do roku 606. Stížností bylo falešné učení. Satan pokládal základy papežské vlády, manželství církve se státem. Odměnou byla skrytá mana a bílý kámen.

Zjevení 2:20, 26, 28

22 A čtvrtý věk církve byla Thyatira, andělem, tím poslem té církve byl Kolumba — od roku 606 do 1520. A ten věk církve byl papežským sváděním, byly to temné věky. *Měli jsme to včera večer, vzpomínáte, ty*

temné věky. A odměna pro toho anděla byla moc vládnout nad pohany a jitrní hvězda.

Zjevení 3:1, 5

23 A teď, dnes večer začínáme s pátým věkem církve, který je věkem církve Sardské, S-a-r-d-i-s, Sardy. A poslem tohoto věku církve byl Martin Luther — je to osobnost důvěrně známá biblickým učencům nebo učitelům, v dnešní době i dost laikům. A tento církevní věk začal v roce 1520 a skončil v roce 1750. 1520 až 1750, je to věk, který nazýváme věkem reformace. A stížností bylo používání jejich vlastního jména; a odměnou pro ten malý zbytek, který zůstal, bylo, že budou chodit před Ním v bílých rouchách a jejich jména budou v Beránkově knize života. Ať nám Pán udělí požehnání, stejně tak našemu předsevzetí.

24 Teď začínáme 1. veršem 3. kapitoly, tohoto věku církve, je to poselství k Sardám, je to období reformace. Zůstal malý věřící zbytek, prostě úplně maličký. Pro některé z nových příchozích, mohu tady ohledně toho říct, že... a tak, abyste nezůstali pozadu v... (Je to tak trochu neumělé, a někdy se dostaneme tam, kde dokážeme umístit naše poselství z... Nakreslit je, přijdeme odpoledne a dáme to dohromady. Možná to uděláme v neděli.)

Zjevení 2:6

25 Tedy, každý z těchto zastupoval ten *určitý* církevní věk: jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Tento, počínaje Filadelfií; a tento tady nahoře znázorňuje letniční moc nebo církev, která byla o Letnicích. Na počátku to byla dosti početná církev, ale oni mezi sebe začali vpouštět denominačního ducha a snažili se z církve udělat denominaci, a to bylo nazváno „Skutky nikolaitů“. (Slyšíte mě tam vzadu? Dobře.) Skutky nikolaitů. No, to ještě nebyla nauka.

26 A pak jsme to slovo vzali a udělali jsme jeho rozbor — čím byly skutky? Kdo byli nikolaité? Je to pro nás cizí slovo — nikolaité. A tak jsem vzal řečtinu a udělal jsem rozbor. A „niko“ znamená podrobit nebo zvítězit nebo něco svrhnout. Nikolaité, „laitane“ to jsou laici v církvi. Nikolaité: skutek, který se snažil svrhnout laiky a umístit veškeré požehnání... že ten jediný způsobil ke čtení Bible, ten jediný způsobil k výkladu bude biskup nebo nějaký významný hodnostář církve.

27 Pak v tom druhém věku církve zjišťujeme, že si to začalo razit cestu ven. (Tohle jsou stále letniční, a tohle je denominace, „D“.) No, v tom třetím věku, Pergamonu, byli letniční téměř úplně vytlačeni. Ale učení o denominaci, to začalo od skutků tady a pokračovalo to celou

cestu až sem k nauce. A tady potom opravdu uzavřeli sňatek. Uzavřeli sňatek... tato skupina, která přemohla ty letniční skupiny.

²⁸ No, tak jak to říkám, bratři, to je pravdivý fakt. Je to na základě posvátných dokumentů historiků, knih z Nicejského koncilu, Foxovy knihy mučedníků, a všech významných starobylých spisů. Mám některé z nejstarších rukopisů, které existují a každý z nich...

²⁹ Neříkám to kvůli... Neříkám, že jsem letniční. To neznamena... Když říkám letniční, tím nemám na mysli tuto organizaci toho dne, ve kterém žijeme. Ona se provinila zrovna tak jako všechny ostatní. Ale mám na mysli ty opravdové letniční, toho opravdového Ducha Božího s tím originálním učením, s těmi originálními požehnáními, s originálními jmény, se vším přesně takovým způsobem, jak to začalo na začátku, jak se to dělo v Bibli.

³⁰ Tedy, když přistupujeme k tomuto věku, vidíte, kam až sahají letniční? (Vidíte to tam vzadu dobře? Dokážete to tam zezadu rozluštit? Dobře.) No, a tady přichází ten velký věk, *který jsme měli* včera večer, který je tady, Konstantina. A Konstantin. K-o-n-s, umístím to sem.

³¹ On, jako pohan, požádal tyto křesťany zde — ty, kteří měli to učení nikolaitů — jestli by se nepomodlili za jeho vítězství v jedné bitvě, no, a on že se stane křesťanem. A když měl zahájit tu bitvu, zdál se mu sen, že by měl... díky bílému kříži, který se před ním ukázal, a bylo řečeno: „Díky tomu zvítězíš.“ A to je pravda. On potom probudil svou armádu a namaloval na jejich štíty bílé kříže, a to byl zrod nebo začátek katolického řádu, který se dnes nazývá Kolumbovi rytíři.

³² Tedy, Konstantin, to je... V dějinách nedokážete najít ani jedinou zmínku o tom, že by byl obrácený. On nebyl nic jiného než vychytralý politik. On měl v úmyslu sjednotit své království a udělat ho mocnější. A tak on, jako pohan, uctíval modly. Ale pak viděl, že to učení nikolaitů se téměř vtlačilo na toto místo, a tak použil tutéž strategii, o které jsme se přesvědčili včera večer. A Ježíš to předpověděl 304 let předtím, než se to stalo, že on bude vyučovat Balámovo učení — jak Balám svedl izraelské děti a způsobil, že smilnili a obětovali... brali věci obětované modlám a jedli.

³³ No, víme, že jedení těchto věcí, které byly obětované modlám, víme, co to ve skutečnosti bylo, bylo to uctívání. Přicházeli, klaněli se modlám a umístili do křesťanské církve modly — právě tak, jak to tehdy udělal Balám a přiměl Izrael páchat smilstvo — totiž, aby přicházeli na

ten velký modlářský svátek. No, Konstantin pomocí své strategie udělal totéž a založil církev.

³⁴ On pro Nicejský koncil znamenal hodně. A pak mnoho z těch velkých budov, které měl, přestavěl na kostely. A potom udělal velký mramorový oltář vyzdobený zlatem a drahokamy. A nad ním postavil jakoby trůn a určil jednoho muže jako hlavu, jako... potom byl nazván biskupem a oni ho dosadili na tento trůn.

³⁵ Na trůn byl dosazen Bonifác III. Nejenže se procházel v šatech jako sedlák, ale oni z něj udělali... veliké znamenité róby a vyparádili ho jako boha a posadili ho tam a nazvali ho náměstkem. Náměstek neboli Vicarius Filii Dei. To znamená „namísto Syna Božího“. A teď je to tady pro toho, kdo má moudrost. Poznačte, запиšte si to: Vicarius¹ Filii Dei. A pak, když to podtrhnete a podložíte číselnými hodnotami... a pak dostanete přesně to, co Bůh řekl, že je znamení šelmy: šest set šedesát šest, vidíte. Vicarius Filii...

³⁶ Byl jsem v Římě a byl jsem ve Vatikánu a ta trojitá koruna — soudní pravomoc nad peklím, nebem a očistcem, rozumíte. Viděl jsem tu korunu, viděl jsem to roucho, viděl jsem to přímo tam. Dokonce ve čtvrtek odpoledne, ve tři hodiny, jsem se měl setkat s tím posledním papežem, který tam byl. Baron Von Blomberg měl... a on řekl: „Když tam půjdeš, bratře Branhame, první věc, kterou musíš udělat, je, že musíš pokleknout na pravé koleno a políbit jeho prsten.“

³⁷ Řekl jsem: „To je vyloučeno. To je vyloučeno. Zapomeňte na to.“ Řekl jsem: „Vzdávám... Nic proti tomu člověku nemám. On...“ Ale řekl jsem: „Je v tom háček. Já oslovím člověka jeho titulem. Pokud to je ctihodný, to je v pořádku. Pokud to je biskup, starší, doktor, čímkoliv je, rád toho člověka pozdravím. Ale uctívat člověka? Moje pocta patří jedinému muži: Ježíši Kristu. To je ten jediný člověk, před kterým se skloním.“ Řekl jsem: „Zapomeňte na to. Zrušte to.“ Nepřistoupil jsem na to.

³⁸ A tak, když jsem se vrátil domů, zjistil jsem, že byl ještě jiný významný Američan, který to také tak udělal — Teddy Roosevelt. On to odmítl na základě... Vzpomínáte si na to z dějepisu, že on odmítl setkání s papežem, protože měl políbit jeho prsten nebo... Oni ho také mají na

¹ Původní latinská abeceda neměla písmeno „u“. Slovo Vicarius se původně psalo Vicarivs — místo písmena „u“ bylo „v“.

palci na noze, víte. A tak... ó, ne. Ne, to je vyloučeno. A tak, každopádně byl... No, jako Balám... A pak jsme se minulý večer dozvěděli...

Matouš 16:19

³⁹ No (nejdřív tady, než přejdeme sem), oni upevnili tuto církev a ona byla oddána... Vzali nějaké pohanské názory, pohanské modly, které byly v církvi. Boha Jupitera, boha slunce, boha Marse, boha Venuši, a všechny ty modly bohů... A on je všechny vzal z těch pohanských chrámů, a nastolil Pavla, Petra, pannu Marii a všechny ostatní. A řekl: „Tady je váš náměstek, protože Ježíš řekl Petrovi: ‚Dávám ti klíče,‘ a on je tím apoštolským nástupcem.“ To je stále katolická nauka až do dnešního dne. A oni ustanovili modly, a co udělali? Zavedli do křesťanství modloslužbu; do takzvaného křesťanství, ne do opravdového křesťanství, protože ta malá letniční...

⁴⁰ A teď si zapamatujte, neřekl jsem baptista, metodista, presbyterián. Oni v tom všichni jsou. Ale ta skutečná, opravdová věc od Boha, to byly Letnice. Byly, jsou, a navždy budou. Tam začala církev — přímo tady s letniční mocí. No, řeknete: „Je to pravda, bratře Branham?“

⁴¹ Chci vás poprosit, abyste si vzali dějiny a prohlédli si to, jak šel čas až sem, a přesvědčili se, jestli každé z těch opravdových, ryzích dětí Božích, se nedrželo toho letničního požehnání. Oni mluvili v jazycích, vykládali jazyky, měli znamení a divy, křtili ve jménu Ježíše Krista. Všechno, co dělali apoštolové, oni dělali také, až sem.

⁴² A proto, když jsem četl dějiny, jsem vzal Pavla a Ireneu a až po svatého Martina, Kolumbu. Každý z těchto mužů, rovnou až do tohoto věku zde, dělal znamení a zázraky.

⁴³ Tedy, potom tady v tomhle věku, když on udělal tuhle významnou velkou věc a nastolil tam tohoto muže jako univerzálního biskupa nade všemi církvemi, dal jim spoustu peněz, a tak dále; a slíbil jim... a sjednotil církev a stát a dovolil církvi kontrolovat stát... Udělal ho velkým člověkem. A tak, to je přesně...

⁴⁴ To, co udělal Konstantin, je přesně totéž, co jsme našli tady v této další církvi, která... co řekl Bůh, že v těch dnech Eliáše, že oni dovolili té ženě Jezabel si podmaňovat Jeho děti. To se stalo v tom temném věku. A podívejte se sem, jak na tom jsou letniční dnes. Ach, ach! To je prostě zatemněné. A po téměř tisíc let, asi od roku 500 do roku 1 500, rovných... to je od 606 do 530, 520, to jsou přesná čísla. Ale právě po dobu jednoho tisíce let... krvavé pronásledování. Přečtěte si historii.

⁴⁵ No, katolíci vám řeknou, že křesťanská církev... že oni jsou tou křesťanskou církví. Oni jsou denominační křesťanskou církví. Ale ti opravdoví letniční byli vytlačováni, zabíjeni a vražděni a usmrcováni papeži a biskupy, a tak dále — krvavě až do krajnosti.

⁴⁶ No, jednoho dne mě to bude stát život, rozumíte, za to, že to říkám. Ale jedna věc je jistá; vím, kam jdu. Z ní neustále kape krev. Ale blíží se hodina, kdy uvidíte na základě toho, co se děje v tomto národě, že to už dlouho trvat nebude. Nikdy od toho neodstupte! To je pravda. Stůjte přímo s tím. Smíchejte s *tím* svou krev jako ti v tamtom dni.

⁴⁷ No, tady vidíte, co se stalo. Potom tady začala nauka Jezábel. Jezábel byla žena, pohanka, která... Achab udělal totéž, co udělal Konstantin — oženil se s touto ženou, aby posílil své království a zavedl v Izraeli modloslužbu — přesně to udělal tehdy Konstantin. A s letničními byl skoro úplně konec. A teď Bůh vzbudil Martina Luthera.

⁴⁸ Chtěl bych, abyste si všimli, jak to tady probíhá a téměř úplně pohasíná, a pak to tady jen maličko začíná a přechází to až sem. A já jsem to tak trošku naznačil, protože to je, bude-li vůle Páně, velká lekce pro nedělní večer. No, myslím, že jsme to tak trošku podchytili, kde se nacházíme.

⁴⁹ A přímo tady je ten temný věk, přímo tady, od 1 500... od 606 do 1 520. Přímo tady. Já to sem umístím, abyste mohli... 606 až 1 520. To je ten temný věk, tahle církev, přímo tady. Ten temný věk. Tedy, tato církev, kterou se teď začínáme zabývat, je Luteránská církev. No, téměř všichni tam tehdy, ti lidé zemřeli v... Tito muži jako Ireneus a Martin a Kolumba, oni se vytratili.

⁵⁰ A teď vezměte, kohokoliv jen chcete a prozkoumejte, jakékoliv dějiny si přejete, pokud se jedná o autentickou historii; a když vám lidé řeknou, že svatý Patrik byl katolík, tak neví, o čem mluví. Svatý Patrik proti Katolické církvi protestoval a nikdy v Římě nebyl a striktně jejich nauku odmítal. Je to přesně tak. Můžete dnes navštívit Severní Irsko a uvidíte totéž. Svatý Patrik byl Božím mužem. Ale svatý Patrik, když se tam o něm říká, že z Irska vyhnal všechny hady, to je legenda.

⁵¹ Kolik z vás někdy četlo a slyšelo o Vilému Tellovi, jak sestřelil jablko z hlavy svého syna? To je katolická legenda. Ani jedno slovo z toho není pravda. Byl jsem přímo na tom místě, kde se to mělo stát. Tam je napsáno: „Legenda — ne skutečnost,“ ve Švýcarsku.

52 Seděl jsem tam s Billem na břehu Luzernského jezera přímo na tom místě, kde se to mělo stát. On zastřelil člověka, to je pravda — ale nesestřelil jablko z hlavy svého syna. To je jenom legenda, pověra, a podobně. To se nikdy nestalo. Nemají o tom žádný záznam, že by se to stalo nebo něco takového, že by on to tak někdy udělal. A tam je to skutečně vysvětleno a je tam uvedeno, co to bylo. No, ale v tom... a neexistují žádné skutečné dějiny, které by uváděly, že on to udělal.

53 A tak zde v tomto věku církve, tady to téměř pohaslo, úplně přestalo existovat. A teď v tomto dalším věku přichází věk reformace. Tedy, tyto věci zde po téměř tisíci letech tmy a temnoty, a pohasnutí, a tak dále, církev takřikajíc ztratila zrak Ireneae. On byl velkým mužem, zbožným mužem.

54 A tak bylo mnoho stovek těch vzácných svatých, kteří dobrovolně prolili krev svého života, když stáli statečně na té aréně — pro Kristovu věc, pro křest ve jménu Ježíše Krista, pro mluvení v jazycích, pro zmrtvýchvstání Ježíše Krista, protože žili v tomto životě a v Jeho Božské přítomnosti — zatímco ti lidé, kteří sebe sami nazývali křesťany, je pronásledovali. To se zakládá na pravdě. Přesně tak. Ó, to je demonizovaný legion pekla, který si zaslouží, nevím na co.

Zjevení 2:20

55 Přijdou takhle a utvoří si a udělají ze sebe... „nazývá se prorokyní,“ božským vykladačem Slova. A nikdo to neví kromě nich. „Ona sama sebe nazývá...“ Ale ona je lhářka, vidíte. Ale v té samé době... tam měli Jeho anděla, který přinesl pravdu. Pravda se vždycky vrátí k tomuhle, rozumíte. Ona se vždycky vrátí k tomu originálu, protože Bůh se od toho nikdy neodchyluje.

Zjevení 17:5

56 No, a minulý večer jsme rovněž zjistili (předtím než to opustíme, aby se to zakotvilo ve vašich srdcích), nejenže... v předobrazu Jezabel, ona měla dceru. Vzpomínáte si? A Zjevení 13 říká, že tato odpadlická církev, Řím, měla dcery. Ona byla matkou smilnic. Souhlasí to? Jezabel měla dceru, a co Jezabel se svou dcerou udělala? Vidíte, že všechny tyto věci jsou předobrazy a stíny? Jezabel viděla, že její dcera se vdala za Jehoramu, který byl Jozafatovým synem v Judsku. Izrael byl v té době takto rozdělen. Tady je Jeruzalém a tady je Judsko. No, Achab byl tady a Jehoram byl tady. Dobře.

57 Jezabel je porazila, celý Izrael tehdy přijal modly — všichni kromě Eliáše a té malé věrné skupiny. Dobře. Tedy, tady na této straně byl Jehoram nad Judou. A když ona měla to dítě s Achabem, vzala tuto

dívku a provdala ji za Jehoramova syna... nebo vlastně Jozafatova syna, což byl Jehoram, a přinesla modloslužbu do Judy a zavedla v Jeruzalémě pohanské oltáře.

Zjevení 17:5

⁵⁸ To je přesně to, co udělala Katolická církev. Ona nahromadila svou nauku o denominaci a tak dále, a tady odtála Ducha svatého od církve, se svou dcerou — luterány, metodisty, baptisty, letničnickými, a tak dále. To je přesně to, co ona udělala. Bible říká, že je matkou smilnic. Stačí se podívat do Písma. Jestli uvidíš něco jiného, že je to v Písmu jinak, a historie je ukazuje přesně stejným způsobem, přijď za mnou jako gentleman, rozumíš. To je pravda. Ale to tam není.

⁵⁹ Tyto denominace jsou ty nejjedovatější věci, jaké jsme kdy v protestantizmu měli — ony usilují o to, aby nad církví panoval člověk. Je to další obraz podobný tomu, který se posadil na ten trůn. Ten vrchní biskup, ti generální dohlázející letničnických: „No, dovolte, abych se podíval na jeho učení. Ó, on křtí v Ježíšovo jméno? S tímhle on sem přijít nemůže. Ne, bratře. Zamítněte to.“ A tohle je odmítnuto také.

„Dávám ti na vědomí, ať si nikdo z vás nedovolí jít tam do toho shromáždění.“ A palec je obrácen dolů. „Bez ohledu na to, jak jsi nemocný, drž se od toho stranou. Nezáleží na tom, co Bůh koná, pokud se nedíváš přes naše brýle, tak vůbec nevidíš.“ Je to obraz šelmy, a ten obraz měl život, aby mohl promluvit. Je to naprostá pravda. Pokud si nemyslíte, že dokáže promluvit, zkuste se mu jednou trochu vzepřít. Určitě se ocitnete v nepříjemné situaci.

⁶⁰ Vzpomínám si, jak jsem byl v Tulse, v Oklahomě. Byl jsem... Ó, ocitl jsem se tam v hrozném zmatku. Těmi denominacemi se to tam jen hemžilo, a já jsem seděl jednoho dne v budově a měl jsem vidění. Viděl jsem malé... krásné malé kotě a ono leželo na hedvábném polštáři. A bylo to takové nejroztomilejší kotátko. A přišel jsem k němu. A já se koček bojím.

⁶¹ A přišel jsem k němu a začal jsem ho hladit a ono vrnělo: „Vrr, vrr“. Víte, jak ony to dělají, ten legrační zvuk, víte. A já jsem ho hladil a říkal jsem: „Malá nádherná kočička.“ A ono dělalo: „Vrr“, prostě skvělé, víte. A podíval jsem se za jeho polštář a tam bylo napsáno: „Letničnické kotě.“ No, pomyslel jsem si: „Není to zvláštní?“ A řekl jsem: „To musí být vidění.“

A něco řeklo: „Dokud ho hladíš po srsti, je to v pořádku. Ale jestli se chceš přesvědčit, jaké doopravdy je, pohlad' ho proti srsti.“

A tak když jsem ho pohladil proti srsti, vytřeštilo ty zelené oči a byla z něho nestvůra; stála tam a prskala na mě ze všech sil, rozumíte.

⁶² Jen ho trochu pohlad' proti srsti. Řekni mu, že jeho křest ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého je z ďábla a pochází od Katolické církve. Sledujte, co se s ním stane. Naježila se mu srst. Sešel jsem dolů a řekl jsem bratru Gene a těm dalším... ó, bratru Leovi a ostatním, řekl jsem: „Měl jsem opravdové vidění o letničních denominacích.“

⁶³ A teď 3. kapitola, začneme od prvního... Sardis, to je mrtvá církev. Je mrtvá, protože byla během této doby usmrcena. Zůstává tam jen takový malinký kousek života — během několika minut se dozvíme, co to bylo, jen tak malinko. Tento Sardský věk byl od roku 1520 do 1750. A hvězdou neboli andělem... Ta hvězda byla v jeho ruce, což byl ten anděl neboli posel pro ten věk církve. Je vám to jasné, že ta hvězda byl anděl, a anděl je posel pro ten věk? Dobře.

⁶⁴ No, Nicejský koncil jsme už opustili. *Církev* tam zemřela a všechno vešlo do moci a slávy a církev byla sjednocena se státem. A může si někdo vzpomenout, co nám bylo řečeno ve včerejší večerní lekci, co si mnoho z těch lidí myslelo? Že už probíhalo milénium, a všechny ty... že bylo nastoleno milénium bez příchodu Krista. Vidíte? Kristův příchod nastoluje milénium, to je první věc. A v těch dnech oni měli... pokud vezmete dějiny, zjistíte, že měli falešné Ježíše, kteří povstali, a všechno ostatní, vidíte.

Matouš 24:24

⁶⁵ A oni si dokonce mysleli, že papež byl Ježíš, a nazvali ho náměstkem, místo Syna Božího. Ano. Veliký, svatý, jako-bůh, který tam seděl. Dovolte, že vám něco řeknu. Bible říká, že když Ježíš přijde... že předtím, než přijde, povstanou falešní proroci a povstanou falešní Ježíšové. To je pravda. „Hle, zde je...“

1. Tessalonicenským 4:16, 17

⁶⁶ Ale dovolte, že toto prostě vložím do vašich srdcí. Ježíš nikdy nepostaví svou nohu na tuto zemi, dokud církev nebude vytržena a neodejde. Uchovejte si to teď ve svých myšlenkách, protože povstanou falešní Kristové. Ale Ježíš nebude tady na zemi, protože trouba zazní a On nepřijde... My se s Ním setkáme ve vzduchu. Církev už bude pryč. A pak, když se Ježíš zjeví, bude to *Jeho* návrat zpět. Pohané jdou na setkání s Ním ve vzduchu. Souhlasí to s Písmem? Oni jdou na setkání s Ním ve vzduchu, a pak půjdeme nahoru. A Ježíš nikdy nepostaví své nohy na zemi, dokud nebude církev vytržena a vzata domů a neskončí svatební večeře. Pak On se vrací zpět pro ten Židovský zbytek.

67 A tak teď, to bylo ukončeno, ten Nicejský koncil. Církev byla pod papežskou vládou téměř tisíc let. Oni pozabíjeli všechny, kteří s nimi nesouhlasili. To je pravda. Buď jste se podrobili, nebo jste byli zabiti, jak to dělala Jezábel vůči Izraeli. Duch svatý od toho úplně odešel a bylo jen velice málo v průběhu tohoto věku, jako Eliáš a ten zbytek Izraele, který nesklonil své koleno před Bálem.

1. Královská 19:14, 18

68 Pokud byste chtěli, abych to tady přečetl, je to 1. Královská 19. kapitola a 18. verš, když Eliáš stál tam v jeskyni a řekl: „Pane, oni pozabíjeli všechny Tvé proroky. Udělali všechno možné, a zůstal jsem sám. Jsem ten jediný, který vyvázl.“ Ale Bůh mu řekl, že má ještě několik set těch, kteří neskláněli svá kolena před Bálem, uprostřed těch obyčejných lidí tam vně.

69 A tak Sardy. Teď začneme. Samotné slovo „Sardy“ (je to první verš) ... Slovo „Sardy“ v anglické terminologii znamená, pokud si to chcete prověřit, znamená „ten, který vyvázl“. Ty pravé Sardy, to byl ten, kdo uniknul. To je význam Sard. Dobře, ten, který unikl. Tedy, vidíte, a... ten, který unikl. Teď začneme od prvního. Nazveme to věkem reformace, a je to velice vhodné pro tuto reformaci, jestliže to tak nazveme, protože... reformace, to byli ti, kteří unikli a odešli a vyvázli z toho.

Zjevení 3:1

70 Vezměme si teď 1. verš:

A andělu církve v Sardách napiš: Toto praví Ten, který má sedm duchů Božích a těch sedm hvězd: Znáám tvé skutky, že máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.

71 Tedy, to oslovení. No, těch sedm Duchů, to jsou... těch sedm Duchů a sedm hvězd. Ti duchové, to byli andělé, kteří přistoupili k těm hvězdám, což byli poslové. Sedm Duchů. Sedmkrát různým způsobem Duch svatý pomaže posla, který bude hvězdou ve svém dni. A duch je věčný. A ta hvězda byla učiněna kvůli tomu účelu, aby odrážela světlo v temnotě těchto věků církve, kde jsou znázorňovány svíce a hvězdy. Ten anděl, ten duch, to byl ten, který přistoupil k té hvězdě a odrazil světlo Ducha svatého skrze tuto hvězdu k tomu věku církve, který...

72 Možná budete zvědaví, kdo to je těch sedm Duchů. Je to sedm poslů sedmi věků církve, rozumíte. No, a pokaždé, když vystoupila ta hvězda na scénu, Duch svatý sestoupil, aby tu hvězdu pomazal a držel ji naprosto přesně, tak jako tu první.

Galatským 1:8

73 Dovolte, že vám to teď potvrdím. Pavel řekl... Pokud chcete poznat, jaký druh hvězdy to byl... Protože, pamatujte, satan je rovněž hvězdou — jitrní hvězdou. Všimněte si teď, Pavel řekl... Věříte, že on byl hvězdou pro církev v Efezu? On řekl... Tedy, pokud chcete vědět, jestli je to pravda nebo ne, u Galatským 1:8, Pavel řekl, mluví tam (poté, když nastane čas, kdy přijdou draví vlci, a tak dále), on řekl: „I kdyby anděl sestoupil z nebe a učil nějaké jiné evangelium...”

Skutky 19:5, 6; Galatským 1:8

74 On věděl, že přijde tento muž, který bude vypadat jako anděl, velký náměstek. On řekl: „Bez ohledu na to, kdo to je, i kdyby nějaký anděl nebo kdokoli kdykoliv přišel a učil něco jiného než toto Evangelium, které jsme my učili vás, ať je proklet.“ Je to tak? Pavel byl tím, který je přinutil k tomu, aby byli znovu pokřtěni, pokud nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista — pojdte a znovu se pokřtěte, abyste přijali Ducha svatého. Skutky 19:5.

1. Korintským 12:8-10

75 On byl rovněž tím, který na ty lidi vložil ruce, a dary, a dal církev do pořádku, kde působily zázraky, Božská uzdravení, dary jazyků a výklady jazyků. Je to tak? První Korintským 12, tam uvidíte, co Pavel řekl. První Korintským 12, tam to najdete. On v církvi ustanovil... Bůh ustanovil v církvi tyto velké dary a Pavel je ustanovil v souladu s řádem a uspořádal je, tak aby mohly fungovat k Boží slávě. To řekl Pavel.

76 Jestliže pak někdo, bez ohledu na to, ke které denominaci patří, se vám pokouší říct, že dny mluvení v jazycích, výkladu jazyků, Božského uzdravení a zázraků a svědectví Ducha svatého jako křtu... ať je proklet. Protože ten stejný Duch, který byl na Pavlovi, je tím stejným Duchem, který byl poslán k tomu dalšímu věku církve, ten samý k dalšímu věku církve, a stejně to bude pokračovat až do konce věků církve. Ten samý Duch, Duch svatý. Věříte tomu?

77 Pokud si toho všimnete, je to tady napsáno. Ten pisatel o tom věděl. Podívejte, těch sedm Duchů. Sledujte — velké „D“. Duch svatý. Je jenom jeden takový. Ten stejný Duch svatý přichází sedmkrát ke všem sedmi věkům církve a přináší to samé světlo. Rozumíte tomu teď? Sedm věků církve, sedmkrát tento Duch svatý přinese toto stejné poselství, které bylo prohlášeno za prokletí pro každého, kdo by je změnil.

Zjevení 22:18, 19

78 Ted' se podívejte, jestli to souhlasí se zjevením celé té záležitosti. On řekl: „Kdokoli by z toho odebral nebo k tomu přidal, tomu bude vzata jeho část z knihy života.“ Tím je tedy celá věc pokryta. A tak tu pro

vás není žádný prostor, abyste mohli uskočit anebo se někam vecpat, rozumíte, protože to je to. To je to, co řekl Bůh, to je to, co řekl Duch, a to je to, co řekly církve.

Zjevení 22:18

79 No, jestli se snažíte prosadit jakoukoliv jinou nauku než tu, kterou učil Pavel, pak je to špatně. Bible je přesná. Jeho život... Ježíš řekl: „Já odejmu jeho díl z knihy života.“

Řeknete: „Z jaké části knihy života?“

80 Je mnoho lidí, jejichž jména jsou v knize života a kteří určité padnou. Víte o tom, že ano? Vzpomínáte si na tu nauku onehdy večer? Pochopili jste to? Dovolte, že to ještě proberu. Ještě to prostě nezní dobře. Necítím, že by to bylo v pořádku, rozumíte.

Zjevení 17:12

81 Jidáš Iškariotský byl satanův syn. On byl ďáblem projeveným v těle. Bible říká, že byl. Bible říká: „Narodil se jako syn zatracení.“ Na chvíli to sledujte. [Bratr Branham píše na tabuli.]

Tedy, na té straně byl Ježíš. Tady byl ten zločinec po Jeho pravé straně a tady byl ten po Jeho levé straně. No, když... Ježíš byl Synem Božím. Souhlasí to?

5. Mojžíšova 21:23; Galatským 3:13

82 No, někteří lidé vidí pouze tři kříže, ale ve skutečnosti byly čtyři. Čtyři kříže. Co je kříž? Je to strom. Je to tak? Bible říká: „Proklet je každý, kdo visí na stromě.“ On byl za nás učiněn prokletím, On visel na stromě. Byl skácený, ale byl to strom. Je to tak? Dobře. Tady dole na úpatí toho kopce stál další. Jidáš se oběsil na stromě smokvoně. Je to tak?

Lukáš 23:39

83 Podívejte. Zde je Syn Boží, sestoupil z nebe a vrátil se do nebe a vzal s sebou toho kajícího se hříšníka. Tady je syn zatracení, přišel z pekla a vrátil se do pekla a vzal s sebou „pokud si...“ — toho nekajícího se hříšníka, rozumíte. Toho nekajícího hříšníka: „Jestliže jsi Syn Boží, zachraň sebe, i nás.“

Lukáš 23:42

84 Tenhle řekl: „My jsme (on kázal, ten kazatel Evangelia) ... My jsme si zasloužili to, co nás teď potkalo, ale tento muž nic neudělal. Pane, vzpomeň na mě, když přijdeš do svého království.“

85 Kdo to byl? (Jen tak letmo z včerejšího večera, nebo předvčerejšího.) Tohle je Boží Abel; a tady je ďáblův Kain. Jako Kain

zabil u oltáře Abela; Jidáš zabil u oltáře Ježíše. Je to tak. Ten dým se prostě vznáší vzhůru tam v Edenské zahradě a usazuje se znovu přímo tady. Přesně. Ó, to je slavné, ta stará cesta, ta požehnaná stará cesta. Prostě plná slávy!

Zjevení 3:1

⁸⁶ Tedy. Ted' tady zjišťujeme (promiňte), že tato Sardská církev, andělu... On řekl: „Těch sedm Duchů... Ten, který má sedm Duchů...“ Andělovi církve v Sardách napiš: „Tyto věci říká Ten, který má sedm Duchů Božích...“

⁸⁷ A teď, kolik z vás ví, že Bůh je jedním Duchem? Jistě. Bůh, Duch svatý. Bůh, Otec, Duch svatý, to je všechno jedna a tatáž osoba, protože Marie počala z Ducha svatého. No, ale Bůh použil tohoto Ducha svatého v sedmi různých evangelikálních světlech pro církev, pro sedm věků církve. Pochopili jste to? Sedm věků církve.

⁸⁸ No, říkáte: „Bůh to nedělá.“ Ó, ano, bratři. Podívejte, On použil ducha Eliáše. A když Eliáš odešel... Eliáš odešel a Elizeus obdržel dvojitý díl toho. A když Elizeus onemocněl a umřel, pak on přišel znovu na Jana Křtitele. To je jedno a totéž. A způsobil, že on jednal stejně jako Eliáš — žil na poušti, a tak dále. Souhlasí to? A předpověděl, že znovu přijde v posledních dnech, vidíte. Bůh používá toho Ducha rovnou dál.

⁸⁹ A Ježíš byl pomazaný Duchem svatým, a šel a konal dobře. Je to tak? A ten stejný Duch svatý, který byl na Ježíši, se vrátil a rovnou vešel do církve v den Letnic; a vrací se a vstupuje rovnou do dalšího věku a dalšího věku a dalšího věku. A co to je? Jeden a ten samý Duch svatý. Ó, copak to nevidíte? Bůh nad námi v Otci, Bůh s námi v Synu, Bůh v nás v Duchu svatém. To jsou tři úřady, a ne tři bohové, rozumíte. Tyto tři tituly — Otec, Syn a Duch svatý — patří jednomu jménu: Ježíši Kristu. Dobře. No, sledujte, když budeme pokračovat dál.

⁹⁰ Těch sedm Duchů, říká Ten, který drží... jinými slovy, drží své posly — posly, kteří budou pomazáni Duchem svatým. Tím stejným Duchem svatým, kterým byl pomazán ten první, Pavel; *a pak* ten druhý, třetí, čtvrtý, pátý, šestý a sedmý...

Skutky 7:56

⁹¹ Oni všichni jsou v Jeho pravici, ó, a čerpají svou moc a své světlo z Jeho pravice. Tedy, On vystoupil na výsost. A Filip řekl, když umíral... spíše Štěpán řekl: „Vidím otevřené nebe a Ježíše sedícího na pravici Boží.“ To neznamená, že Bůh má nějakou velkou pravou ruku a On po její straně sedí, ale pravice znamená pravou ruku moci a autority.

Žalm 16:10; Zjevení 5:1, 3

92 To tělo, které Bůh stvořil... „...nedopustím svatému svému spatřit porušení; ani nenechám Jeho duši v pekle,“ ale On Ho vyzdvihnul a posadil Ho místo Ducha na oltáři. Sledujte. Když oni Jej viděli, jak sedí na oltáři a má knihu ve své ruce... A žádný člověk, nikdo na zemi ani pod zemí, prostě nikde, nebyl schopen, nebo hoden, ani do té knihy nahlédnout.

Zjevení 5:6, 7

93 Ale Beránek, který byl zabit od založení světa (od dávna na počátku, když On poprvé pomyslel o tomto vykoupeném těle), přišel a vzal ji z pravice Toho sedícího na trůnu a posadil se, On sám. Tady to máte. To jsou Písma. To je prostě nádherné, rozumíte.

Kolossenským 2:9; Zjevení 3:21

94 Tedy: „Ten, kdo vítězí, usedne se mnou na mém trůnu, jak jsem i já zvítězil a posadil jsem se na trůn svého Otce.“ Jinými slovy: „Přijmul jsem do svého těla Ducha svatého. Přemohl jsem všechny věci světa včetně pokušení — skrze Ducha svatého — a vzal to na sebe.“ A v Něm přebývá plnost Božství tělesně.

Matouš 28:18

95 On řekl: „Veškerá moc na nebi a na zemi je dána do mých rukou.“ Veškerá moc. Bůh je pak bezmocný, pokud je další osobou. Protože Bible říká, řekl to Ježíš po svém vzkříšení, že: „Celá moc, jak v nebi, tak na zemi, byla dána do mých rukou.“

Zjevení 5:11; Zjevení 8:1

96 A Ježíš přichází z nebe s deseti tisíci krát desítky tisíců svými svatými a Bible říká, že nebe bylo vyprázdněno na půl hodiny. Kde je potom ten velký Bůh? Vidíte? On je v Kristu. Jistě. A když my zvítězíme skrze Ducha svatého tak jako On, budeme sedět spolu s Ním, když On převezme Davidův pozemský trůn, aby se na něj posadil, a budeme s Ním vládnout, tak jako On vládl tam nahoře (Amen!), s mocí a autoritou nad celou zemí.

Římanům 8:19

97 A země sténá a očekává zjevení se synů Božích, aby se projeví, synové Boží. Protože koneckonců tento svět nebyl předán Bohu, aby na něj dohlížel. Je to tak. Kdo je bohem země? Člověk. To je jeho panství. Všechno, každá věc na této zemi, je poddána člověku. Kvůli hříchu on padl, ale skrze Kristovu vykupující moc se znovu vrací. Je to tak, protože země patří člověku. Byla mu dána a on byl vládcem nade vším. A celá příroda sténá, očekává na ten čas, kdy synové Boží budou znovu zjeveni. Ó! Zjevení se synů Božích.

Matouš 28:20; Jan 14:19; Židům 13:8

⁹⁸ No, raději to teď necháme, ale tito poslové jsou v Jeho pravé ruce, očekávají. Kamkoliv On je pošle, oni budou říkat to samé, protože Duch svatý, který byl v Kristu (ó!), ten Duch, který byl v Kristu... Když On odcházel, tak řekl: „Ještě chvíli a svět („kosmos“ – řecky to slovo znamená světový řád. Ne země, ale svět, řád tohoto světa.) mě už neuvidí. Denominace, nebo cokoliv ještě, mě už neuvidí; ale vy mě budete vidět (církve, ti věřící), protože já (já, to je osobní zájmeno, to je pravda), já budu s vámi, ano, i ve vás, až do konce světa;“ Ježíš Kristus tentýž včera, dnes i na věky. Vidíte to?

⁹⁹ Jestliže to tedy byl Kristův Duch svatý, který přišel ve dni Letnic a konal ty věci, pak je to Kristův Duch svatý, který byl vytlačen tady, a je to Kristův Duch svatý, který stále působí tady, Kristův Duch svatý, který stále působí tady a dál až sem, až do konce světa. Ten stejný Duch svatý, který naplnil Pavla Duchem svatým, a ty věci, které on vykonal, naplní i tohoto, Irene, úplně Duchem svatým, naplní Martina úplně Duchem svatým a ty ostatní úplně Duchem svatým, a naplní i tebe i mne úplně Duchem svatým.

¹⁰⁰ A je to Letniční požehnání od jednoho věku církve *přecházející* k dalšímu: Alfa a Omega, konec a začátek a všechno; kořen a ratolest Davidova, Jitřní hvězda, Růže sáronská, Lilie z údolí, a cokoliv dalšího; Otec, Syn, Duch svatý; Ten, který byl, který je a který má přijít; Alfa, Omega, všechno, vše ve všem. Ó! To mě nutí k tomu, abych zazpíval píseň:

*Ó, za koho mne považujete (řekl Ježíš),
odkud řeknete, že jsem přišel.
Znáte mého Otce a znáte Jeho jméno?
On řekl: Já jsem Alfa a Omega, začátek a konec,
JÁ JSEM celé stvoření, a to jméno je Ježíš.*

*JÁ JSEM ten, kdo promlouval k Mojžíšovi
v ohnivém keři,
JÁ JSEM ten Bůh Abrahamův, ta Jasná a Jitřní
hvězda. (Je to tak?)
JÁ JSEM ta Růže sáronská a odkud jste řekli, že
jsem přišel?
JÁ JSEM celistvost stvoření, a to jméno je Ježíš.*

Skutky 4:12

101 Celá rodina v nebi a na zemi se váže na to jediné, univerzální, požehnané, Duchem svatým naplněné, překypující, Duchem svatým pojmenované, Duchem svatým vyslovené, z Ducha svatého zrozené jméno. Je to tak. Bůh je dal celé rodině na nebesích a na zemi, a všechno... aby se před tím jménem sklánělo každé koleno. A není žádné jiné jméno dané pod nebem, skrze které člověk musí být spasen. Ne „možná“ nebo „měl by“, ale „musí“ být spasený. Ó, miluju to. To je prostě dobré. Dobře.

102 V Jeho pravé ruce. Dochází vám to teď? Je to Letniční církev — moc, znamení, divy, které byly vykonávány po celou cestu. Teď jsme... Procházeli jsme těmi temnými věky, kdy to bylo téměř udušeno.

Zjevení 3:1

A teď vezměme 2. verš. Ne, myslím, že budeme ještě chvíli pokračovat v tom 1. verši:

... Znáš tvé skutky, že máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.

Zjevení 3:8

103 Obrátte si teď stránku na další církev. Tam zjistíte „...nezapřel jsi mé jméno.“ Následující církev: „Nezapřel jsi mé jméno.“ Ale v této církvi „...máš jméno.“ Sledujte tady. Tato církev zachovala Jeho jméno. Tato církev se držela Jeho jména. Tato církev se držela Jeho jména. A tato církev procházela temným věkem, a není o tom žádná zmínka. A když oni vyšli do života na této straně, ta první malá... ta, která unikla, když je Luther vytáhl ven: „Máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“

104 Tedy, jaké jméno používali, potom když přestali používat jméno Ježíš? Otec, Syn, Duch svatý, ale nic takového neexistuje. To je mrtvá teologie. Řekněte mi, je otec jméno? Kolik je tady otců? Zvedněte ruce? A kdo z vás je pojmenován Otec? Syn? A lidská bytost? To je to, čím to je. Jeho jméno není Duch svatý — to je, čím On je. Je to Duch svatý. To jméno... Duch svatý není jméno; Duch svatý je titul — Otec, Syn a Duch svatý.

Matouš 25:41

105 A tak vidíte, je to prostě tak neopodstatněné jako věčné synovství. Taková věc jako věčné synovství neexistuje. Syn se z někoho narodil; a věčný se nikdy nenarodil. Neexistuje něco takového, jak jsem řekl onehdy večer, jako věčné peklo. Odkud jste vůbec věčné peklo vzali? V takovém případě by bylo peklo vždycky. Bible ale říká, že bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly. Vždycky bude peklo... pokud bude vždycky, tak muselo být i na počátku. A kdo by ho tam tehdy používal,

když On byl El, Elah, Elohim, ten samo existující, když ještě nic jiného nebylo? Pak by peklo muselo být už tam s Ním, rozumíte.

¹⁰⁶ Peklo bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly, a všichni bezbožní budou do něj uvrženi. To je čistá pravda. Budou trestáni možná sto milionů let za to, co provedli. Ale přijde čas, kdy budou mít druhou smrt. Nezůstane z nich nic. Vše, co mělo začátek, má i konec. A tak když obdržíme věčný život, přijímáme část toho kosmického světla, které tam existovalo ještě předtím, než vůbec byla nějaká molekula. To světlo Boží vchází do našeho srdce a osvěcuje nás, že vidíme Ježíše. Bible říká, že nevidíme všechny věci, ale vidíme Ježíše.

No, On řekl: „Vím, že... Já jsem ten, který má těch sedm Duchů poslaných k sedmi církvím. Zním všechny tvoje skutky a vše co s tím souvisí, ale máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“ No, připomeňte si, koho věk to byl? Martina Luthera, Luteránský věk. Tedy, oni byli zavrženi na začátku. Oni ani začátek neměli. Byli od začátku mrtví. Oni nemuseli umřít; oni byli od prvopočátku mrtví, rozumíte. Oni se jen „vytrhli“.

Zjevení 3:2

Všimněte si teď tohoto. Přečtěme si teď další verš. Sledujte.

Bud' bdělý a posilni umírající zbytek²; neboť jsem před Bohem nenalezl tvé skutky naplněné³.

¹⁰⁷ A teď on promlouvá k Lutherovi. Všichni uznáme, že to byl Luteránský věk. To byla reformace. A co On teď řekl? „Ty ses ukázal pod falešným jménem, že žiješ, zatímco jsi mrtvý.“ Co oni udělali? Oni to vložili znovu rovnou zpátky do denominace. A hrnec nemůže kotlíku říct, že je černý. Nekřičte na katolíky, rozumíte, protože vy jste v tom rovnou zpátky, a používáte stejná vyznání víry, jména a...

Zjevení 3:2

¹⁰⁸ No, Luther převzal mnoho z těch katechizmů a všeho dalšího, co měla Katolická církev a sami převzali to jméno, vidíte. „Máš jméno, že žiješ, ale vycházíš tady z toho mrtvého tisíce let a stále to jméno hájíš. Ty jsi obdržel jméno,“ vzpomínáte si? Abychom se ujistili o pravdivosti této věci, jiným církvím je řečeno: „Zachoval jsi mé jméno.“

„Zachoval jsi mé jméno.“ V tomto věku ho ztratili. A on sem přišel a řekl: „Ty máš jiné jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“

² Anglická Bible krále Jakuba: ty věci, které zůstávají a jsou blízko smrti.

³ Anglická Bible krále Jakuba: dokonalé, úplné

Skutky 2:38

109 Ó, vy metodisti, baptisti, presbyteriáni, luteráni a letničtí, číňte pokání a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů. Vyjděte z těch starých mrtvých vyznání víry a věcí, které patří ke Katolické církvi, která bude zničena a všechny její dcery s ní. Nikdo nemůže říct, že Otec, Syn a Duch svatý...

110 A ta věc, kterou oni nazývají svatá trojice! Trojice? Chtěl bych, aby někdo to slovo „trojice“ našel v Bibli a přišel mi o tom říct. Jen to slovo „trojice“ najděte. To tam ani není. Taková věc tam neexistuje.

111 Tedy, „...a blízko smrti. Drž se toho, co máš. Luther tě vytrhnul. Drž se toho, protože to brzy umře. Oni tě do toho znovu vtáhnou zpátky. Drž se toho. Je to blízko smrti.“

Zjevení 3:2

112 Tedy, „...nenalezl jsem tě ještě dokonalým před Bohem.“ Není to nádherné? Ó, mně se to líbí. Ne dokonalý. Proč? Oni byli jen ospravedlnění. Luther kázal ospravedlnění. Ale vy musíte být posvěceni a pak naplnění Duchem svatým. A pak nepatřili sami sobě —byli zdokonaleni Duchem svatým, který byl v nich.

113 To není křesťan, který je dokonalý; je to dokonalý Svatý Duch, který je v něm. To je to, co... Jak jsem řekl, že to není svatá hora, je to svatý Bůh na té hoře. Ne svatá církev, ne svatý lid, ale to je Svatý Duch v církvi a v těch lidech. To je ta svatá část, rozumíte.

Zjevení 3:2

114 „Tedy, nenalezl jsem tvé skutky dokonalé. Ty jsi nedošel k dokonalosti.“ Protože zjišťujeme, že oni tam měli zrovna ospravedlnění. Ospravedlnění. To znamená... Ne, promiňte. Ospravedlnění bylo právě tady za Luthera a posvěcení je tady a tady je Duch svatý. Vidíte?

115 No, ty tři elementy, které působily v těch třech církevních věkách a jsou tím, co tvoří úplné narození. Oni byli jenom počati jako malý zárodek v matčině lůně (to je pravda), Duch svatý přichází k narození.

Lukáš 23:46

116 Teď se vás chci na něco zeptat. Když probíhá přirozené narození, co se děje nejprve? Voda. Ta další věc? Krev. Je to tak? A ta další věc? Duch. To je pravda. Co vyšlo z Ježíšova těla, když umřel? Oni probodli Jeho bok a vyšla ven voda a krev a „do Tvých rukou svěřuji svého ducha.“ Voda, krev, duch.

Římanům 5:1; Židům 13:12

117 Když jsme tedy ospravedlněni z víry (Římanům 5:1), máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Ospravedlnění. Posvěcení, Židům 13:12 a 13: „Ježíš trpěl venku za branou, aby mohl posvětit lidi svou vlastní krví.“

Lukáš 24:49; Skutky 1:8

118 Lukáš 24:49, „...ale zůstaňte ve městě Jeruzalémě, dokud nebudete oblečeni mocí shůry. Poté, když ten Duch svatý na vás sestoupí, pak budete mými svědky v Jeruzalémě, Judsku, Samarii...“ Ne když se staneš biskupem, ne když se staneš diakonem, ne když se staneš pastorem, ne když se staneš papežem, ale „potom až na tebe sestoupí Duch svatý, pak budeš vydávat svědectví.“

119 Můžeš jen vydávat svědectví o své církvi a o svém vyznání víry, to je... pokud jsi jen diakonem, pokud jsi jen pastorem, pokud jsi jen papežem nebo, pokud jsi... vydáváš svědectví o vyznání víry. Ale když sestoupí Duch svatý, pak budeš vydávat svědectví o Něm. A skutky, které dělal On, budeš dělat i ty, protože Jeho život je v tobě. Ó, ó, ó, jé! To se mi líbí. Ano, přátelé. Ó, myslím, že toho tady nahoře mám víc, než vy děláte tam venku. Prostě se v těchto věcech cítím dobře. „Věci, které jsou blízko smrti, drž se toho.“

Zjevení 3:3

120 No, on tady říká ve 3. verši:

Pamatuj tedy, jak jsi přijal a slyšel mé slovo [To se mi líbí.]; ***zachovávej je a číš pokání. Pokud však nebudeš bdít, přijdu na tebe jako zloděj a nebudeš vědět, ve kterou hodinu na tebe přijdu.***

„Drž se pevně svého ospravedlnění. Přilni k tomu. Nedovol těmto lidem, aby ti to vzali. A také to, co jsi přijal a slyšel.“

121 Oni četli tu samou Bibli, jakou čteme i my, vidíte. Ale oni ji nebrali celou, protože jim to nebylo zjeveno. To nebylo pro jejich věk. A proto oni povstanou ve vzkříšení. Oni chodili v tom světle, ve kterém měli chodit. A tak proto oni povstanou.

122 No, slyšel jsem, jak mnozí letniční lidé, kteří kážou křest, říkají: „Ti luteráni, a tak dále, oni nepovstanou.“ Ó, ano, vy znáte ten příběh o doktoru Aegerym tam ze severu. Řekl jsem mu...

On řekl: „A čím jsme my?“

Řekl jsem... Víte, on tam postavil ten velký luteránský seminář, který se jmenuje Bethany, v Minneapolis.

A on řekl: „No, co máme my luteráni?“

Řekl jsem: „No, řeknu ti. Věřím, že máte Krista.“

A on řekl: „No, my chceme Ducha svatého.“ Řekl: „Myslíš si, že Ho máme?“

Řekl jsem: „Potenciálně.“ A řekl jsem: „Vy tomu věříte tak.“

On řekl: „Co tím chceš říct?“ Oni tam mají tisíce hektarů, na kterých studenti... Pokud nejsou schopni zaplatit za studium, dovolují jim, aby si to opracovali tím, že pěstují kukuřici.

Řekl jsem: „Dobře...“ Stály tam velké stoly. Uspořádali tam pro mě v tom velkém semináři oběd formou švédského stolu. Byli to znamenití muži — seděl tam doktor Aegery a bratr Jack Moore byl tadyhle, protože já jsem seděl blízko něj, v případě že by používal nějaká velká slova, která neznám, tak bych bratra Jacka šťouchl do nohy, abych pochopil, co on řekl, rozumíte. A tak jsem řekl...

¹²³ On seděl vedle mě a řekl: „No, to, o co se nám jedná, je, abychom se něco dozvěděli.“ Řekl: „My jsme hladoví po Bohu.“ A řekl: „Přečetli jsme si knihu o letničních, o darech.“ A řekl: „Jeli jsme, skupinka nás bratrů odletěla do Kalifornie a setkali jsme se s tím člověkem, který tu knihu napsal.“ (Já ho znám.)

On řekl: „Chtěli bychom vidět některé z těch darů, jak ony fungují.“

„Ten člověk řekl: ‚Já žádný z nich nemám, já jsem o nich jenom napsal.‘“

A řekl: „A pak jsme přijeli na tamto místo a viděli jsme tohle a jsme hladoví. My chceme Boha.“

¹²⁴ A já jsem řekl: „No, jednou byl jeden člověk. (Víte, on tam byl na svých pozemcích, rozumíte.) Jeden člověk šel a zoral velký kus pole. A odstranil z něho všechny kořeny a všechno ostatní a pak zasel kukuřici.

¹²⁵ Každé ráno vyhlížel ze dveří, jestli už má nějakou kukuřici. A víte co, první věc, která se stala, jednou ráno ze země trčely dva malé lístečky.“ A každý, kdo někdy pěstoval kukuřici... (Kde je George Wright a ti ostatní, Roy Slaughter a ostatní? Víte, jak nahoru trčí ty dva malé lístky.) „Ó,“ on řekl, „sláva Bohu za moje pole kukuřice.“

Zeptal jsem se: „Měl pole kukuřice?“

On odpověděl: „No, do jisté míry.“

¹²⁶ Řekl jsem: „Potenciálně, ano.“ Řekl jsem: „To jste byli vy, luteráni, v té první reformaci, kteří jste vystrčili ze země ten malý lístek, rozumíte. No,“ řekl jsem, „a ta kukuřice postupem doby rostla.“ Neříkal jsem mu o „odpadnutí“, rozumíte. Jen jsem mu řekl, že ta kukuřice rostla.

A tak jsem řekl: „Ta kukuřice vyrostla a po nějaké době se na ní ukázal štrapec. A ten štrapec se podíval na lístek a řekl: „Ha-ha-ha, ty nic nemáš, ty jsi starý, formální luterán,“ rozumíte. Řekl: „Já jsem... já jsem ten množivý *element*, ta velká misijní doba.““

¹²⁷ Vítr foukal a ten malý štrapec to ze sebe setřásal a ty věci padaly. To byl Wesley, posvěcení, vidíte. To byl ten největší misijní věk, jaký jsme kdy měli, to měla Wesleyanská církev, v čase Wesleye. Oni předčili dokonce i tento věk. Ten Wesleyský věk církve, to byl misijní věk, a on to roznesl. A co udělal? Rozšířil to.

¹²⁸ Podívejte, dokonce příroda rovnou tady vydává svědectví o těchto třech věcech. Samotná příroda. Bůh to na začátku udělal tak, aby to bylo takovým způsobem. Nemusíte mít ani Bibli. Můžete se podívat na přírodu a uvidíte, kde se nacházíte.

¹²⁹ A pak za chvíli se to zastavilo a co z toho vzešlo? Vyrostl klas kukuřice. Měl v sobě zrna. To byla ta letniční skupina. Tedy, ta letniční skupina byla skupinou toho stejného druhu jako ta tady dole. Odtud vyrostly dva lístky kukuřice, Luther. A tady se objevil ten štrapec, Wesley, a tady dole měl semeno kukuřice. Jaké? Přesně takové jako tady. Ta samá věc.

¹³⁰ No, co bylo tady tohle? Řeknete... „No,“ letniční řekli, „nemáme pro vás metodisty nebo luterány upotřebení.“ Ale koneckonců tentýž život, který byl v těch dvou malých listech, pomohl vytvořit ten štrapec. A život, který byl v tom štrápci, vytvořil kukuřici. A tak vidíte, to celé je Boží program. Oni měli Ducha svatého potenciálně. Stejně tak Wesley pod posvěcením. Ale dnes to přineslo zpět mluvení v jazycích a navrácení počátku, zpět sem — tentýž Duch svatý, rozumíte, ten opravdový. Amen. Ano. Dobře.

Zjevení 3:3, 4

¹³¹ „Drž se pevně toho, co jsi slyšel, aby to neumřelo.“ Teď 4. verš, myslím, že to je tam:

***Ale máš v Sardách několik osob, které neposkvrnily
svá roucha; a ti se budou se mnou procházet v bílém
rouchu, neboť jsou toho hodni.***

132 Tedy, neudělej z toho denominaci. To udělat nechceme. (Ne, přečetl jsem nesprávný verš, nebo ne? Ano, je to správně. Ano, v pořádku. Dobře.) „...v Sardách... kteří neposkvrnili svá roucha.“ Bylo tam několik z nich, kteří přesto před tou věcí nesklonili svá kolena a uchovali sami sebe v neposkvrněnosti a v čistotě (té staré šlépěji vedoucí zpět k Letnicím), ti naplnění Duchem.

133 Mnozí z nich tehdy v Lutherově době začali zakládat denominaci. Co dělali? Začali znovu s tím, o čem říká Bible; jednat jako jejich matka. Rovnou se tam vrátili a založili denominaci. Ale několik z nich s tím nemělo nic společného, že to dělat nebudou. Oni se postavili za Boha. Řekl: „Dobře, v pořádku. Máš tam několik jmen a ti jsou hodni chodit přede mnou, oblečení v bílém. Nedělejte denominaci. Nepřijímejte učení nikolaitů. Nezakládejte znovu denominaci, ale zůstaňte prostě svobodní v Bohu. Dovolte Duchu svatému, aby vás vedl, zatímco půjdete dál. Několik takových přesto zůstalo.“

Zjevení 3:5, 6

134 A teď 5. verš, myslím, že to je: „Kdo má uši, ať...“ Podívejme se na to:

Kdo vítězí, bude se oblékat bílým rouchem a jeho jméno nikdy nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly.

Tedy, těch několik jmen. Velice málo, zůstal malý zbytek, který nepřistoupil na... který nepřijal tu katolickou nauku. Dobře.

Zjevení 3:6

135 Teď budeme mluvit o reformaci. Chtěl bych... Vynechal jsem Lutherův původ, tak abych se tady o tom mohl zmínit. Tedy, ten další verš říká: „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvi.“ Bůh se je tady snaží varovat, aby zůstali mimo tento nikolaitismus: aby se k tomu nepřibližovali; aby si zachovali svá roucha neposkvrněná od jakékoliv věci tohoto světa, aby prostě zůstali svobodní v Něm, a On je provede a bude je vést. Tedy, to je ten úplný začátek.

136 A teď skrze „reformaci“, mám na mysli ty, kteří unikli, ti, kteří unikli dokonce i v té Sardské církvi. Rozumíte, co mám na mysli? Ti, kteří přesto té strašné věci unikli. No, vezmeme to znovu zítra večer a přivedeme to rovnou až sem do toho letničního věku a ukážeme vám, že to je přesně to.

137 No, o některých těchto věcech jsme se zmínili, jak oni unikli. No, vezmeme to v dalším věku. Rozumíte, musíme to vzít, aby to šlo

společně. Pokud to tak neuděláte, tak lidem špatně podáte... přesně to definovat v tom dalším věku, rozumíte. Musíte jim to předat prostě tak, jak to tady podává Bible, rozumíte. Dobře.

138 Tedy ti, kteří unikli, to jsou ti, o kterých On mluví. To jsou právě ti tady, ta malá skupinka zde, která žije ospravedlněním. Podívejte se teď. Oni vyšli, oni uviděli světlo. Luther se otočil rovnou... po smrti Luthera, ne *samotný* Luther.

139 Luther nikdy žádnou organizaci neudělal; byla to ta sebranka, která přišla po něm. Wesley nikdy žádnou organizaci neudělal; byla to ta skupina po něm. Ti staří zakladatelé Letnic nikdy organizaci neudělali; byla to ta skupina, která přišla po nich. To jsou ti, kteří to dělají, vidíte. To jsou potom ti, co přijdou po nich jako druzí, kteří to udělají. Ten pravý anděl světla nikdy nezaloží organizaci. Přesvědčíte se o tom v tomto letničním věku, který přichází také na konci té organizace, vidíte, když nám to Duch svatý zjeví.

140 No, On řekl: „Zůstalo ti jenom trošku světla, jen malinko. Je to připraveno zemřít. Pohasíná to. Je to jen ospravedlnění. Oni tě mohou kamkoliv smést. Ještě nemáš žádný život, protože jsi přijal nesprávné jméno. Ale alespoň jsi byl vytrhnut ven, rozumíte. Unikl jsi té římské církvi. Unikl jsi celému jejímu dogmatu a došel jsi alespoň tak daleko.“ No, vy čtete tu stejnou Bibli, ale... tu stejnou Bibli, kterou vyučuje Duch svatý. On je nikdy neodsoudil za to, co měli. „Jen se toho drž, dokud nepřijdu, vidíte. Jen se dál drž.“

141 Tedy, tento církevní věk začal kolem roku 1520, když byla římská univerzální Katolická církev v plném rozmachu. To trvalo až do 31. října (pokud si to poznamenáváte), 31. říjen 1570 [1517 - pozn. překladatele] po Kristu, když Martin Luther přibil svých devadesát pět tezí na kostelní dveře ve Wittenbergu v Německu. A od té doby probíhala reformace. Poznamenali jste si ty datумы? Dovolte, že to zopakuju, abyste to měli správně. 31. října 1570 [1517 - pozn. překladatele] po Kristu, když Martin Luther přibil svých devadesát pět tezí na kostelní dveře ve Wittenbergu, W-i-t-t-e-n-b-e-r-g, Wittenberg, Německo. Od toho datumu začala reformace. A oheň začal hořet.

142 On protestoval proti té Katolické církvi, postavil se tam s tím ve své ruce, takhle. Řekl: „To, že je svaté tělo Kristovo? To je oplatek a trocha vína.“ A praštil s tím, hodil to na podlahu. Je to tak. On protestoval proti Katolické církvi a to začalo... tehdy začalo to malé vytrhnutí ven. Dobře. Probíhalo to.

Zjevení 3:1

143 Ale byl to více boj o politickou moc než o opravdovou ryzí církev, o ty křesťanské standardy. Oni bojovali jen o politická práva, aby z té církve vyšli a vytvořili další církev. Oni nikdy nezreformovali vyjití z Katolické církve, aby přivedli zpět Ducha svatého a moc do církve, protože oni to popírali, rozumíte. Bylo to politické shromáždění. To... to k tomu rozhodně sedí: „Máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“

144 Jinými slovy, on jenom vyvedl ven protestantskou denominaci, toť vše. Vyvedl z té církve dceru. Z... Vytáhl z nevěstky prostitutku. To je přesně to, co se stalo. Vyvedl od Jezábel Atálii.

145 No, každý, kdo čte reformaci, o tom ví, protože on jednoduše... Několik těch pozůstatků a řádů, které... a obřadů, on je prostě zničil. Ale pokud se jedná o přivedení zpět Ducha svatého do církve, jako to bylo tady, to neudělal. Ne, přátelé.

146 To byl více politický boj než duchovní boj. Byla to politika místo Ducha svatého. Ten ještě do církve nevešel. Ó, bratře! On se tam nevrátil. On se vrací tady, ale ne tady. Bylo to veliké politické shromáždění, ale nejednalo se tam o svatá Písma a Ducha svatého.

147 Byl to politický mítink, který... On se zbavil některých těch starých pozůstatků krucifixu a „zdravas Marie“, a toho všeho. Ale přesto si *odtamtud* vzal katechizmus. Přesto si z toho vzal... Jak se to jmenuje? Vysvěcovací bohoslužby nebo co to tam měli — když tam na velikonoční ráno přijdou a pastor jim popřeje veselé Vánoce, víte. A už ty lidi až do Vánoc neuvidí; on to tak řekl, víte. Ó, konfirmace, to jsem chtěl říct. Oni je tam přivedou a konfirmují je. A poprvé jim vysluhují svaté přijímání a konfirmují je.

Marek 16:20

148 Taková věc jako konfirmace neexistuje. Jediná konfirmace zmíněná v Bibli je, když Bůh potvrdil své Slovo znamením a divy, které je provázely. To je konfirmace, kterou potřebujeme. Ne konfirmaci příslušnosti k Luteránské církvi; ale Bůh, který potvrzuje své Slovo v tobě. „A Pán jim pomáhal (Marek 16) a potvrzoval Slovo znamením, která je provázela.“ To je konfirmace letniční církve. To znamená potvrdit... Bůh potvrzuje sám sebe, že žije, jako zázraky působící Bůh v církvi, mluvící v jazycích, vykládající jazyky a konající ty stejné věci, které oni dělali na začátku.

149 Neunavuji vás? [Shromáždění říká: „Ne.“] Dobře. Tedy, všimněte si, oni nepřivedli zpět probuzení Ducha svatého; přivedli nový církevní věk. Přivedli ty, kteří vyvázli, kteří unikli té římské hierarchii, aby

udělali protestantskou hierarchii. To je to jediné, co udělali. Vyskočili z pánve rovnou do ohně, vidíte. Přesně tak. Jezábel prostě zrodila dceru.

Zjevení 17:5

¹⁵⁰ A teď si nemyslete, že to říkám jen proto, abych byl chytrý. Říkám to proto, protože to tak říká Bible. Bible ve Zjevení 17 říká: „Ona byla matkou smilnic.“ Ježíš zde řekl: „Taková, jaká byla Jezábel, taková bude i ona.“ A ona zrodila dcery, které poskvrnily zem, která nebyla poskvrněna.

¹⁵¹ Tedy, to je přesně to, čeho se dopustil protestantismus vůči pravému Duchu Božímu. On tu věc poskvrnil a zatáhl přímo zpátky do další organizace. Ze které oni udělají obraz šelmě, dá-li Pán, v neděli ráno vám to chci ukázat, a tou šelmou byl Řím. A oni udělali takový obraz. Co to bylo? Organizace! Ó, doufám, že to do srdcí lidí prosakuje hluboko. Asi se pozastavujete nad tím, proč celý svůj život tak tvrdě bojuji proti organizaci. Sám jsem tomu nerozuměl. Ale bylo to něco ve mně, co pozvedávalo hlas. Nemohl jsem to zadržet.

¹⁵² Zamýšlel jsem se nad tím. Vždycky jsem se pozastavoval nad tím, proč jsem měl vždycky tak spadeno na ženy, rozumíte, celý svůj život. To se nejedná o to... já tím nemyslím opravdové ženy. Mám na mysli ty domnělé, víte — ve kterých bylo zpřetrháno to morální vlákno a vše ostatní, jak víte. To je ten druh, *proti* kterému... něco ve mně. Když jsem byl kdysi malý, mrňavý chlapec a viděl jsem ty ženy, jak jdou po ulici, a věděl jsem, že jejich manželé někde pracují... a ony se toulají s jiným opilým mužem na okraji cesty. A oni je vodili sem a tam po ulici, aby vystrízlivěly natolik, aby je mohli zavést domů, aby manželům uvařily večeři.

Řekl jsem: „Ony nejsou hodny ani čisté kulky, která by je naskrz provrtala.“ To je pravda. Řekl jsem: „Ony jsou nižší než zvířata, když dělají takové věci.“

¹⁵³ A když mi bylo sedmnáct, osmnáct let, a uviděl jsem jít po ulici holku, přešel jsem raději na druhou stranu. Řekl jsem: „To je ta smrdutá zmije,“ vidíte. A byl by se ze mě stal opravdový nenávistník. Ale když jsem do svého srdce přijal Boha, Bůh mi dal poznat, že On má mezi nimi opravdové klenoty, že má rovněž opravdové dámy. Že ne všechny se takhle poskvrní. Děkuji za to Bohu.

¹⁵⁴ Když jsem byl v Africe, když jsem byl ve Švýcarsku, když jsem byl v Římě, zeptali se mě: „Hele, bratře Branhame, řekni nám, copak

v Americe už nemáte žádné slušné ženy? Každá píseň, která sem odtamtud přijde, obsahuje něco vulgárního o vašich ženách.“

5. Mojžíšova 22:5; Izaiáš 3:16

155 Řekl jsem: „To jsou Američanky. Ale my máme jiné království, které existuje tamhle. To je království Boží. Tam jsou dámy do morku kostí.“ Jsou; Bible říká v... prorok řekl... Myslím, že to bylo někde v 5. kapitole Izaiáše, ale nejsem si jistý. Bude to v 5. nebo 6. kapitole, tam se o tom mluví: „Požehnaná je dcera Sionu, která v tom dni všem těm věcem unikne.“ Jak se budou procházet po ulicích a budou mít punčochy srolované dolů; budou cupitat drobnými krůčky a nakrucovat se a jaké věci budou dělat. Přesně tak, jak to teď dělají, úplně přesně. Nosit mužské oblečení, což je před Bohem ohavnost.

156 Viděl jsem nedávno jednu náboženskou společnost, která měla nějaký takový malý mejdan a mají to skoro každý večer. A všechny ty ženy tam přicházejí v takových pumpkách... nebo jak oni těm věcem říkají? To nejsou šortky, ale je to něco jiného. Ano, cyklistické kalhoty nebo takové věci. Oni potřebují pořádný výprask. Bratře, to je asi takhle široké prkno⁴. Je to tak. To slovo „ped“ pochází od slova „chodec“. To máš na noze. A to je to, co opravdu potřebují. To je pravda. Ale, ó, vy říkáte: „No, myslím si, že je to pro ženu slušnější, když nosí tohle než, když chodí v sukni.“

5. Mojžíšova 22:5

157 Bůh řekl: „Je to ohavnost v Jeho očích, aby se žena oblékala jako muž...“ A když si žena stríhá vlasy jako muž... Bůh chce, aby žena vypadala jako žena, oblékala se jako žena a chovala se jako žena.

158 A On nechce, aby muž měl takhle velké dlouhé visící licousy, jako kdyby mu na týlu hlavy seděla kachna. On chce, aby vypadal jako muž. Ano, přátelé. Ach, oni se oblékají tak ženským způsobem, že stěží vědí, k jakému pohlaví patří.

159 To je žalostné, tito beatníci, a to všechno, co dneska máme. Není se tedy čemu divit, že žijeme na konci času. Nezůstalo už v tomto světě nic, jen to, aby na to Bůh vyhlídl svůj hněv a spálil to. Toť vše. A spravedlivý a svatý Bůh nemůže udělat nic jiného.

160 Oni odmítli krev Ježíše Krista. Oni se zdogmatizovali. Vstoupili do organizace. A ten starý... nějaký starý svatý otec s... s titulem

⁴ V angličtině se jedná o slovní hříčky: „Pedal pushers“ jsou cyklistické kalhoty a bratr Branham pak dále rozvíjí slovo „pedal“ a „push“.

bakaláře a se stojatým límcem přijde a řekne jim: „Moje požehnané děti.“ To neznamená víc, než kdyby to řeklo prase.

161 Říkám vám, co dnes potřebujeme; vrátit se zpět k Bibli a k Duchu svatému, bratře, a k moci zmrtvýchvstalého Krista, aby přišla do církve a působila znamení a divy a zázraky. Amen! To je Evangelium. Ano.

Zjevení 3:2

162 Docílili... A tak... Ano, je to tak, to se stalo. To probuzení vykonalo některé dost dobré věci, tamto probuzení. Ale ono nezpůsobilo, že by přišel Duch svatý. Oni to nezpůsobili, až teprve tady v tomto Laodicejském věku, tady v tom letničním věku. Ale udělalo jednu věc. Toto probuzení docílilo některé věci, o kterých On řekl: „Nedovolte tomu teď umřít. Posilněte to a přidávejte k tomu.“ Vidíte?

163 To znovu lidem zpřístupnilo Bibli. Luteránský věk zpřístupnil Bibli. Oni si postavili tiskařské lisy a začali rozdávat světu Bibli. Ať za to Bůh ty luterány požehná. Ano, přátelé. Oni znovu vrátili Bibli zpět do rukou laiků. *Tehdy* byla pouze pro kněze. On se do ní dokonce ani nemusel dívat, protože platilo to, co řekl papež. On byl bohem, a tak cokoliv řekl, to platilo. A tak to luteránské probuzení, co... oni potřebovali posílnění.

Jan 5:39

164 Ted' máte Bibli ve svých rukou. Ted' ji čtěte! Věřte ji. Neodkládejte ji někam na policičku a neříkejte: „Dobře, máme Bibli.“ Na policičce ti k ničemu nebude. Dnes je v letniční církvi příliš mnoho luteránů, kde se Bible povaluje a oni přijímají to, co ohledně toho říká někdo jiný. Bratře, čti Slovo! „Zkoumej Písma, protože ona vydávají svědectví o mně,“ řekl Ježíš. „V nich, jak soudíte, máte život věčný.“ To je věc, která se má dělat — číst Slovo.

No, On řekl: „Drž se toho a nedovol, aby to uklouzlo.“

165 A další věc, kterou On chtěl, aby se jí drželi a která v nich nechala trošku síly, byla... to luteránské probuzení, ta druhá věc, kterou vykonalo, byla, že vyvedlo na světlo učení o ospravedlnění. Katolíci ospravedlnění nepřijímají. Je to Katolická církev... Jako ten kněz, kterého pustili před nějakým časem do rozhlasu. On řekl: „Žádné jiné spasení, než v Katolické církvi, nikde jinde neexistuje.“ Spasení je v Kristu — ne v Katolické církvi, ne v protestantské církvi. Ono je v Kristu — spasení.

166 Ale katolíci věří... Je nezajímá to, co říká Bible. Jedná se jim o to, co říká církev, rozumíte. Nemůžete o tom s nimi diskutovat, protože

není jak. Není způsob, jak s nimi vést rozhovor. Je to nezajímá. Oni mají... oni s tebou budou mluvit na základě jejich katechizmu, nebo něčeho takového. Ale když dojde na Bibli, oni ji prostě vyřadí; jedná se o to, co říká církev.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33; Římanům 3:4; Zjevení 22:18, 19

167 Ježíš ohledně této věci řekl, sám Ježíš řekl, že když z toho někdo ubere nebo k tomu něco přidá, že On odejme jeho část z knihy života. Ježíš řekl: „Ať je každé lidské slovo lží a mé pravdou. Nebe a země pomínou, ale moje slova nikdy nepomínou.“ Souhlasíš to? Ó, tady to máš, bratře. Já jsem věřící v Boží Slovo. To je pravda.

Matouš 16:18

168 A nejen to Slovo, které Bůh tady říká, ale já pak prosím nebeského Otce, aby mi dal Ducha svatého, aby to Slovo potvrdil, aby způsobil, že Kristus bude žít ve mně — abych věděl, že mám věčný život. Ne kvůli tomu, že si to zasloužím, ale protože mi to darovala Jeho milost. To je ta skála. On řekl: „Na této skále postavím svou církev.“ Dobře, ospravedlnění. Dobře.

169 Jednalo se o to, že potom, když přinesli něco, co neměli nechat umřít — to bylo to, že znovu vzali Bibli do svých rukou. To udělali luteráni. A další věc, měli nauku ospravedlnění vírou. To je to, co Luther vyučoval. Všichni to vědí. To byla jeho nauka. Ospravedlnění... copak nevidíte, jak je to dokonalé? Potom přišel Wesley s posvěcením. Pak tady přicházejí letniční s křtem Duchem svatým. Úplně dokonale.

„Máš několik věcí. Drž se jich teď a nedovol, aby zemřely. Jestli se toho nebudeš držet, přijdu rychle jako zloděj a ty se znovu vrátíš rovnou do denominace.“ A to je to, co oni udělali, přesně to. Oni se vrátili. „Vrátíte se znovu rovnou zpět k nikolaitům, protože se vrátíte rovnou do denominace. Držte se toho. Čtěte dál Bibli, držte se ospravedlnění a tlačte se dál kupředu.“

170 Ale byl tam malý zbytek, který z toho vzešel, maličký zbytek. Poté, co nejdřív vystoupil Luther a pak přišel Zwingli, a dál; Kalvín, a tak dále až k Wesleyovi. Ale byl tam malý zbytek, který z toho vyšel, který vyučoval posvěcení. A z posvěcení vyšel malý zbytek, který vešel do Ducha svatého. Vidíte, ten malý zbytek to po celou dobu udržoval naživu. Dobře.

Zjevení 3:1

171 Ale zatřetí, oni si s sebou vzali tolik pohanských forem nauky... s tím, takové jako denominace, falešný křest (Oni teď přicházejí s pokropením, a tak dále, a s Otcem, Synem a Duchem svatým); oni

vzali katechizmus. Opravdu měli... to jméno jim opravdu sedí... s tím, co tu řekl Ježíš: „Máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“ To je oprávněné. Dobře.

¹⁷² Začtvrté, je pravdou, že reformace odstranila spoustu z jejich naleštěných relikvií a obřadů, a tak dále. Ale selhalo to — v té církvi, v tom obnovení, zrození té reformy — to selhalo ve věci navrácení zpět plné nauky Evangelia provázené znameními.

¹⁷³ Ta luteránská církev to nikdy neměla. Nikdy to neměli, a nikdy to neměli ve Wesleyanském věku. Měli to pouze tady na konci tohoto Laodicejského věku. Tedy, když se k tomu dostaneme, vrátím se rovnou do Písem a ukážu vám naprosto přesně, jak to měli zaslíbeno. Oni neměli... nebylo navráceno probuzení Ducha svatého.

¹⁷⁴ Oni se odvrátili od model a... odvrátili se od model, to je pravda. Odstranili modly z církve — Marii, Josefa, Petra a Pavla, a všechny ostatní. Oni se odvrátili od těch model, ale neobrátili se ke vzkříšenému Kristu. Luther je odvrátil od těch model, ale obrátil je spíše k politice nebo do denominace nebo organizace — aby si pro sebe prostě udělali další organizaci, podobnou té první a usilovali o to, aby skrze tu denominaci tamtu věc přerostli.

¹⁷⁵ A oni teď stále bojují. Metodisté stále chtějí, aby se všichni baptisté stali metodisty. A všichni luteráni chtějí, aby se všichni baptisti a metodisti stali luterány. Letniční chtějí, aby všichni baptisti, luteráni a všichni ostatní, byli letničními. Vidíte, to jen přidává k vaší denominaci.

¹⁷⁶ Ale to především není Boží program. Boží program pro účel obnovení byl navrátit to, co bylo na počátku. Koukejte. Vzkřísit to z mrtvých. Jestli tato kniha spadne na podlahu... No, vzít další knihu, která by zaujala její místo, to není navrácení, to není vzkříšení. Musíte zvednout tu stejnou. Amen. A tak jestli církev v průběhu těch temných věků umřela a tady se stala zcela pohanská, pak navrácení... Tohle je reformace, zreformovat něco. Ale být zreformován a být znovuzrozen, to jsou dvě odlišné věci, rozumíte. Oni přivedli reformaci, reformovali, odstoupili od mnoha svých model, a tak dále, ale nikdy nepřivedli do církve zpět Ducha svatého. Ó, ať je požehnáno jméno Páně! Bratře, sestro, copak to nevidíš?

¹⁷⁷ Oni vůbec nepřivedli zpět Ducha svatého, protože ten, který opravdu přináší pravé světlo Evangelia (a teď vezměte rozum do hrsti), ten, který přináší pravé světlo Evangelia, je anděl té církve tady. A to

uvidíme v neděli. No, oni budou mít světla na světlech, a křesťanská světla, ale každý z nich se vrátí do organizace.

¹⁷⁸ Ale přijde jeden, který se proti tomu postaví. Ano, přátelé! A on odtamtud vytrhne ten zbytek, což je tak jisté, jako že stojím za touhle kazatelnou. Je to tak. A on půjde rovnou zpět k začátku. A já vezmu Písma ze Starého zákona a z Nového zákona a dokážu vám, že on to udělá — ten anděl Laodicejské církve. To je pravda, vrátí se rovnou zpět k originálu a vzkřísí tady tuhle věc znovu. A to vzkříšení přijde v tom dni tady. To je pravda.

¹⁷⁹ Ale Luther tu církev vytrhl ven, „tu, která unikla“, tu, která unikla — jeden krok, posvě... ospravedlnění. Ta, která unikla: jste jednou nohou venku z pohanství. To je v pořádku. Příště bude oběma nohama venku. A tím to hasne. Právě jako...

¹⁸⁰ Všimli jste si v Bibli, že ze zadní části chrámu vyvěrala voda? A on řekl, že uviděl vodu po kolena; pak mu voda sahala do pasu, a dále mu šla až přes hlavu. Ale když mu šla přes hlavu, on musel docílit toho, aby dokázal plavat, vidíte. On musel plavat. A tak my se teď dostáváme k tomu, že buď budeme plavat, nebo se utopíme. Toť vše. Ona vás utopí a odnese vás úplně pryč nebo vás zanechá dovnitř. A tak je to buď plavat, nebo se utopit! Haleluja!

Ó, mám z Ducha svatého takovou radost. A vy? Jsem tak rád, že můžu říct, že jsem jeden z nich.

Jeden z nich... (Ze kterých?

Ne z těch, těch, nebo z těch nebo z těch.)

Jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jeden z nich.“

Haleluja!

Jeden z nich, jeden z nich,

jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jeden z nich.“

Nezní to dobře? Poslouchajte:

Byli shromážděni v horním pokoji,

a všichni se modlili v Jeho jménu.

Byli pokřtěni Duchem svatým

a přišla moc ke službě.

A co On udělal v ten den pro ně,

to On udělá stejně i pro tebe.

Jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jeden z nich.“

*Ó, jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jeden z nich.“
Haleluja!*

*Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že mohu
říct: „Jsem jeden z nich.“*

181 Chodí do seminářů *pro duchovní*? Ne. Někteří z nich se neumí ani podepsat. To je pravda. Petr to neuměl. Bible říká, že byl negramotný a nevzdělaný, on a Jan. Ale museli je vzít vážně, protože poznali, že byli s Ježíšem.

*I když tito lidé možná nebyli učení (vzdělání),
a nemohli se chlubit světskou slávou („Ó, sláva
Bohu, mám tolik toho-a-toho.“)
Oni všichni přijali své Letnice
a byli pokřtěni v Ježíšově jménu.
A teď vyprávějí do široka i daleka,
že Jeho moc je stále ta stejná.
Jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jeden z nich.“*

*Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že mohu
říct: „Jsem jeden z nich.“
Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že mohu
říct: „Jsem jeden z nich.“*

Nemáš z toho radost? Jsem tak rád, že jsem jeden z nich. Raději bych byl jedním z nich než čímkoliv jiným, o čem vím. Ó, raději bych byl jedním z nich než být prezidentem Spojených států nebo králem tohoto světa.

182 Kdyby sem přišel Pán Ježíš a řekl: „Vrátím tě, že budeš ve věku dvaceti let, a udělám tě dohlížitelem nebo králem celého světa a dám ti deset tisíc let života na této zemi a zůstaneš ve věku dvaceti let — a neprostonáš ani jeden den, nebudeš mít zármutek a vše to bude radost a všechno ostatní, a budeš králem celé země a budeš žít deset tisíc let; nebo bys chtěl být jedním z nich, a prostě se budeš muset probojovávat, jak to děláš teď?“ Já bych řekl: „Jsem tak rád, že mohu říct: „Jsem jedním z nich.““

¹⁸³ Deset tisíc let, a co potom? Ale toto je věčné. A jak to přišlo, bratři. Ó, to bylo... to přišlo skrze krev. To je pravda. To přišlo zdaleka a přišlo to od Boha, který se stal tělem a přebýval mezi námi:

*V jeslích, již dávno, a vím, že je to opravdu tak,
narodilo se dítě, aby zachránilo lidi z jejich
hříchů.*

*Jan Ho spatřil na břehu, toho Beránka navěky.
Ó, Krista, ukřižovaného z Golgoty.*

*Ó, miluji toho muže z Galileje, z Galileje,
protože On pro mě tak mnoho udělal.
Odpustil všechny moje hříchy,
vložil do mého nitra Ducha svatého.
Ó, já miluji, miluji toho muže z Galileje.*

*Žena u studny, On odhalil všechny její hříchy. (On
je tentýž včera, dnes i na věky.)
Jak měla v té době pět mužů.
On jí odpustil každý hřích a hluboký pokoj vložil
do jejího nitra.
Ona zvolala: „Pojďte se podívat na toho muže
z Galileje!“*

*Ó, miluji toho muže z Galileje, z Galileje,
protože On pro mě tak mnoho udělal.
Odpustil všechny moje hříchy,
vložil do mého nitra Ducha svatého.
Ó, já miluji, miluji toho muže z Galileje.*

*Jednou se do chrámu přišel modlit publikán.
A on plakal: „Ó, Pane, smiluj se nade mnou!“
Byl mu odpuštěn každý hřích, a hluboký pokoj
vstoupil do jeho nitra.
On řekl: „Pojďte se podívat na toho muže
z Galileje.“
(Mně se to líbí, a vám?)*

*Chromý začal chodit, němý začal mluvit,
nad mořem byla vyslovena s láskou moc.*

*A slepý začal vidět, a já vím, že to mohlo být
pouze milosrdenství toho muže z Galileje.*

184 Zpívejte to se mnou:

*Ó, miluji toho muže z Galileje, z Galileje,
protože On pro mě tak mnoho udělal.
Odpustil všechny moje hříchy,
vložil do mého nitra Ducha svatého.
Ó, já miluji, miluji toho muže z Galileje.*

Nemilujete to? Ó! Tohle dobré Evangelium Ducha svatého, ó, jak já to miluju! Já Ho miluju z celého svého srdce. A jsem dnes večer tak rád, že jsem započítán mezi ně, a společně jsme jako bratři a sestry. Baptisté, metodisté, pres... katolíci, presbyteriáni, ať je to kdokoliv, Bůh nás vyvedl ze všech povolání a vrstev a přivedl nás sem do tohoto velkého společenství Ducha svatého.

Jan 6:37, 39

185 Ne patřit k nějaké denominaci (to je jejich věc, co oni dělají), ale my jsme v mystickém království. My jsme pokřtěni do mystického těla Ježíše Krista skrze Ducha svatého. Kdo? Metodisté, baptisté, presbyteriáni a kdokoliv chce, ať přijde. A Ježíš řekl: „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně. Nikdo z nich se neztratí a já je vzbudím znovu v ten poslední den.“ Ó!

Kdysi jsme tady u oltáře zpívali jednu starou píseň. Nevím, jestli ji dokážeme zazpívat. „Místo, místo, ano, je místo. Je místo u pramene pro mne.“ Máte rádi tyhle staré písně? Dejte nám někdo tóninu, pokud někdo ví, jak ji začít. Kde je naše pianistka? Je tady? Nebo... Bratře Teddy, nebo někdo z nich je tady? Ó! Nikde ho tu nevidím.

*Místo, místo, ano je místo,
je místo u pramene pro tebe.
Místo, místo, ano, je místo,
je místo u pramene pro tebe.*

Máte rádi ty staré písně? Mám rád taky tuhle:

*Tam u kříže, kde můj Spasitel mřel,
tam za očistění z hříchu jsem volal.*

*Ó, tam na mé srdce byla použita krev,
sláva Jeho jménu!*

*Sláva Jeho jménu (Jeho vzácnému jménu)!
Ó, sláva... (Zavřeme teď naše oči a zpívejme to.)
Ó, tam na mé srdce byla použita krev,
sláva Jeho jménu!*

*Jsem tak zázračně spasen z hříchu,
Ježíš tak něžně přebývá ve mně.
Tam u kříže, kde On se mě ujal,
sláva Jeho jménu!*

*Sláva Jeho jménu (tomu vzácnému jménu)!
Sláva Jeho jménu (vzácnému jménu)!
Tam na mé srdce byla použita krev,
sláva Jeho jménu!*

Když teď budeme zpívat další verš, podejte si ruce s někým před vámi,
za vámi a vedle vás.

*Přijď k tomu prameni tak hojnému a něžnému.
Polož svou ubohou duši k nohám Spasitele.
Ó, ponoř se v Něm dnes a budeš uzdraven.
Sláva Jeho jménu!*

*Sláva Jeho jménu (tomu vzácnému jménu)!
Sláva Jeho vzácnému jménu!
Tam na mé srdce byla použita krev.
Sláva Jeho jménu!*

Ó, já to miluju. A vy?

*Sláva Jeho jménu (vzácnému jménu)!
Sláva Jeho jménu!
Tam na mé srdce byla použita krev.
Sláva Jeho jménu!*

Ó! Jsem kvůli tomu tak šťastný. A vy? Jsem tak rád, že mohu přijít k tomuto prameni tak bohatému a něžnému a „vrhnout“ svou ubohou duši ke Spasitelovým nohám.

¹⁸⁶ Vzpomínám si jednou, když jsem byl mladým chlapcem ve věku asi osmnácti let, utíkal jsem před Pánem. Odjel jsem na Západ. Můj otec byl jezdec a já jsem chtěl odejít z domova a stát se krotitelem koní. V mém srdci něco hladovělo. Ó, říkám vám! Zašel jsem za baptistickým kazatelem. On mi řekl: „Postav se a jenom řekni: ‚Ježíš je Syn Boží.‘ A my tvé jméno zapíšeme do knihy.“

¹⁸⁷ To mě neuspokojilo. Kamkoli jsem šel, někdo... šel jsem za jedním adventistou sedmého dne — byl to skvělý muž, bratr Barker, milý bratr. On řekl: „Bille, přijď a přijmi Pánovu sobotu.“ (Teď ji mám.) Ale on řekl: „Sobotní den.“

A já jsem si pomyslel: „Ach! Stále se mi nezdá, že by to bylo...”

¹⁸⁸ Odjel jsem na Západ a uvažoval... Jednou v noci jsme byli hodně daleko. Bylo to při shánění dobytka. A víte co, sundáte si své sedlo a táborové zavazadlo a rozložíte si ho; a použijete sedlo jako polštář. A ležel jsem tam té noci na zádech pod těmi starými borovicemi. Byl jsem na denní hlídce, a tak chlapci, co hlídali v noci, odjeli shánět dobytek do údolí.

A zůstal tam jeden starý muž, který se jmenoval Slim, on byl z Texasu. A on měl s sebou kytaru a hrál: „Sláva Jeho jménu.“ A další z mužů měl hřeben, na který přiložil kousek papíru a foukal přes něj. [Bratr Branham brouká: „Sláva Jeho jménu.“] Oni zpívali i další písně, kovbojské balady, a také zpívali: „Tam pod křížem.“ Ó!

1. Mojžišova 3:9

Já jsem se obrátil a přetáhl jsem si deku takhle přes hlavu a koukal z ní, víte. Vypadalo to, jako kdyby hvězdy byly blízko, nízko nad vrcholky těch stromů a hor. A v tom starém večerním šepotu těch borovic jsem Jej mohl slyšet volat: „Adame, kde jsi?”

¹⁸⁹ Asi tři týdny později jsem jel do města a všichni chlapci se opili. A já jsem nepil a chtěl jsem je vzít všechny domů — nacpal jsem je nějak do auta. Byli tam venku a stříleli jeden druhému pod nohy a všechno možné — bylo to nebezpečné. Udělali tam rovnou čaru a sázeli se jeden s druhým o pět dolarů, jestli po ní dokážou jít a nebyli schopni jít ani takhle po chodníku, víte. A tak to bylo, dokud všichni nevystřízlivěli, to bylo potom, když dostali výplatu.

A já jsem tam byl a oni všichni pili. Odešel jsem do parku a sedl si tam. Uvažoval jsem: „Ach, ach!“ To bylo asi před pětatřiceti lety nebo... myslím, že před třiceti pěti — před třiceti pěti lety. Posadil jsem se tam stranou.

¹⁹⁰ Phoenix byl tehdy malé město. My jsme tam přijeli z Wickenburgu. Seděl jsem tam a kolem procházela nějaká španělská dívka a já jsem tam seděl v tom velkém klobouku, který jsem měl posazený vzadu na hlavě. Prošla kolem a upustila na zem kapesníček, rozumíte, že?

Řekl jsem: „Hej, spadl ti kapesník.“ Neměl jsem o ty věci zájem.

¹⁹¹ Uslyšel jsem opodál na ulici nějaký zvuk a šel jsem se tam podívat. A byl tam nějaký starý kovboj obrácený zády ke koňským boxům, tváře měl samé jizvy po neštovicích a slzy mu stékaly dolů po tvářích a hrál na kytaru a zpíval: „Sláva Jeho jménu!“ Ó! Slzy mu stékaly po tvářích, přestal hrát a řekl: „Bratři, vy nevíte, co to je, dokud toho nádherného Krista nepřijmete. Sláva Jeho jménu!“

A já jsem si stáhl klobouk dolů a odešel jsem pryč. Ó! Před Ním se neschováte. Raději přijďte a vyznejte se Mu. Ó, On je nádherný. Ano, je.

*Jsem tak zázračně spasen z hříchu.
Ježíš tak sladce přebývá uvnitř (přebývá uvnitř),
tam u kříže, kde mě přijal.
Sláva Jeho jménu!*

*Sláva Jeho jménu!
Sláva Jeho jménu!
Ó, tam na mé srdce byla použita krev.
Sláva Jeho jménu!*

*Ó, přijď k tomu prameni tak hojnému a něžnému.
Polož svou ubohou duši k nohám Spasitele.
Ó, ponoř se dnes v Něm a budeš uzdraven.
Sláva Jeho jménu!*

Skloňme teď své hlavy. A zvedněme své ruce.

Sláva Jeho jménu (sláva, sláva)!
Ó, Bože, vzácné jméno!

*Tam byla na mé srdce použita krev.
Sláva Jeho jménu!*

192 Sláva Bohu! Povstaňme. Ještě chvílku. Jen počkejme, počkejme. [Nějaká sestra mluví v jiném jazyku. Někáký bratr dává výklad: „Ano, lide můj, mluvím k vám dnes večer, když jste se spolu shromáždili, tak jak jsem dnes večer působil na vaše srdce a pronikal vaší duší mým Duchem a mým Slovem. Mluvím ještě jednou, mé děti. Ano, dny, které leží před vámi, to budou velké dny pro ty, kteří se rozhodli, že mě budou následovat, praví Pán. Protože říkám, že osvítím vaši stezku mnoha věcmi z mého Slova.

A říkám vám, můj lide, jestli mne máte v úmyslu následovat, tak vám dám moudrost k porozumění v těchto věcech, protože když se dnes večer mezi vás dívám, vidím, že v srdcích některých, praví Pán, že jsou tu dnes večer někteří, říkám vám, kteří jsou znepokojeni ohledně toho, čemu by měli věřit.

Ale, můj lide, dnes večer k vám mluvím. Nedejte se odradit a neodcházejte z tohoto místa, říkám, se sklíčeným srdcem a nesprávným postojem vůči těmto věcem. Protože vám říkám, že když budete hledět na Pána, říkám, že vám dám porozumění, a budu s vámi jednat tak, jako kdybych jednal s dítětem. A přivedu vás do jádra světla těchto věcí.

A říkám vám, že vás zdokonalím jako svůj lid; a mluvím k vám, moji synové a dcery, dnes večer, když budete z tohoto místa odcházet. A když se budete rozcházet na mnohá místa, odkud jste přišli, nevezmete toto světlo, říkám, abyste byli svědky mnoha lidem? Protože říkám, že po celém světě je dnes večer tma a zmatek. Ale mluvím ke svým služebníkům, praví všemohoucí Bůh, ta hodina je nad vámi. Ano, říkám vám, mým služebníkům, dnes večer, pozvedněte dnes večer to světlo pravdy mého Evangelia. Ano, oznamujte mé svaté Slovo mému lidu, aby mohli být vysvobozeni ze všech těchto věcí, praví Pán.“]

Marek 16:15, 17, 18

193 Tedy, pokud by tady byl někdo, kdo by nevěděl, co to bylo, to jsou Letnice, to promlouval Duch svatý. Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium. Tato znamení budou provázet ty, kteří věří. Budou mluvit novými jazyky, vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“ Všechny tyto věci, o kterých On mluví, se stanou.

Ó, jsem tak rád. Vidíte, jak Duch svatý přichází a potvrzuje to Slovo? To je světlo, přijmi ho. Nepochybuji o tom. Prostě ho přijmi a On s tebou

bude jednat jako s dítětem a usměrní tě. Není to ze strany Ducha svatého milé? Toho svatého Ducha, který je v nás.

¹⁹⁴ Vzpomínám si, jak jednou v Bibli nevěděli, odkud ta věc přijde. Blížil se nepřítel. A Duch svatý takhle padl na nějakou osobu a řekl jim přesně, kam mají jít. A oni tam šli a Bůh tu druhou armádu zmátl, a nasměroval je. To je pravda. Ó, my stále žijeme v biblických dnech, že ano? Amen. Vždycky, tak dlouho, dokud je tady Duch svatý.

Ó, postavme se, když budeme zpívat:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
(pamatujte na to poselství),
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, (vzácné jméno),
ó, jak sladké! (ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, (to vzácné jméno), ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

*Vezmi jméno Ježíš s sebou
jako štít před každou léčkou.
Když se kolem tebe hromadí pokušení,
jen zašeptej to svaté jméno v modlitbě.
(Sláva Bohu!)*

*Vzácné jméno, (vzácné jméno),
ó, jak sladké! (ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

Poslouchejte teď tento verš:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou
jako štít před každou léčkou.
Když se kolem tebe hromadí pokušení,
jen zašeptej to svaté jméno v modlitbě.*

Ó, zpívejme to znovu:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou
jako štít před každou léčkou.
Když se kolem tebe hromadí pokušení,
jen zašepťuj to svaté jméno v modlitbě.*

Skloňme teď naše hlavy:

*Vzácné jméno, (vzácné jméno),
ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
(ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe.*

